

Ε.) Ξεντευμένος Κεφαλήν, α. (Α. Κ.) Σταυραστός του Πηλίου, κ. (Α. Α.) Αιγύπτιος Ομογενής, α. (Σ. Μ.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Προτείνουν μόνον οι έχοντες ψευδώνυμον λογόν διά τρέτος τούτου, πρὸς τοὺς έχοντας ψευδώνυμον ἐπίσης λογόν διά τὸ ἔτος τούτου. Προτάσεις με δνόματα, ἢ με ψευδώνυμα κατηρημένα, δὲν δημοσιεύονται.

Μικρὰ Μυστικά ἐπιθυμοῦν νάνταλ-λάξουν: ὁ Ναυτοπαις τῆς Θυέλλης με τὸ Πενκοστόλιστο Νησί, Ζιζάνιον τῶν Πατρῶν καὶ Πολύτιμον Αἶθρον—ἡ Πατριώτισσα Περ-γολέτιον με τὸν Ψιθυρὸν τῆς Αἴρας, Χιδόν τοῦ Ταυρέτου καὶ Ἀγκάδην—τὸ Διαβολάκι τῆς Σιασίλας με τὴν Διακριθεῖσαν Ἀρσα-κιάδα, Δεκαοκταεῖδα Ὀρειοπόλον καὶ Διαβολάκην—ὁ Διάττων Ἀστὴρ με τὴν Σο-ργάταν Μπετόβην καὶ Ἠχώ τῆς Καρδίας—τὸ Φῶς τῆς Νυκτός με τὸν Ἑλληνικὸν Ἀστέρην, Ζιζάνιον τοῦ Γυμνασίου καὶ Νι-ρηίδα τοῦ Αἰγαίου—ἡ Ἡρώϊς τοῦ Μεσο-λογγίου με τὸ Μαγεμένο Ἀρογιάλι, Ριγ-ολέτιον καὶ Ἑθνικὸν Ἐγώϊον—ἡ Κίχη με τὸ Σκέρσο, Ἑλληνόπαιδα καὶ Μεγάλην Ἰδέαν—ἡ Ἀνθισμένη Ἀμυγδαλιά με τὴν Κόρησαν τῆς Φουλλανδίας, Νεράϊδαν τοῦ Ὀκεανοῦ καὶ Μπόμην—τὸ Χιονισμένον Λά-σος με τὸν Ἀστὸν Ἐσπερινόν, Τροβατόρε καὶ Κάκρον—ἡ Σανθὴ Φοῖβη με τὸ Ἀστὸν Ἐσπερινόν καὶ Ζήτω ἢ Ἑλλάς—ἡ Ἀργὴ με τὴν Φιλελεύθερον Μακεδονοπούλαν, Ἀπο-ψιν τοῦ Βοσπόρου καὶ Αἰγυπτίαν Βασιλό-παιδα—ἡ Ἰακωνθὴ με τὴν Ἀργὴν, Νικην καὶ Ἀσπριν τοῦ Βοσπόρου—ἡ Προποντίας Αἴρα με τὸν Δικηγόρον τῶν Συνδρομητῶν, Μαγεμένο Ἀρογιάλι καὶ Ἀστυχὴ Ἰαρο-ξίν—ὁ Ἄγγελος τῆς Ἑλλάδος με τὴν Μυ-σοσιίδα, Μαγεμένο Τριαντάφυλλο καὶ Δη-μοσημένον—ἡ Μαγαμένη Γαζία με τὴν Ἰδανικότητα, Μαγαμένη Φύσιν καὶ Ζήτω ἢ Ἑλλάς—ὁ Ἀτρόμητος Γυμνασιόπαις με τὴν Ἐνθουσιώδην Ἑλληνίδα—ὁ Ἑθνικὸς Ὕμνος με τὸν Κόμητα Κάτι τι, Σκέρσο καὶ Ψωμίαν—ἡ Ἑλληνικὴ Δόξα με τὸ Λαφρο-στεφανομένο Ἀρμα, Λοιμισσαν τῶν Σα-λιόνων καὶ Διακριθεῖσαν Ἀρσακιάδα—τὸ Μαγεμένο Ρόδον με τὸν Κόμητα Κάτι τι, Ὑπερ Πατριδὸς καὶ Μυροβόλον Χαραυγὴν—τὸ Βόρειον Σέλας με τὴν Μελαχροινήν Ἀ-φροδίτην, Ψύλλον στ' Ἀγροὺς καὶ Διακριθεῖ-σαν Ἀρσακιάδα—τὸ Μενεξεδέριον Ὀρειο με τὸν Σνυλοκαυγῆν, Ἀγαποδογρισμένο Τριαντάφυλλο καὶ Ἀπομακρυσμένο Ἑλλη-νόπουλο—ὁ Ριζοσπάστης με τὴν Σαν-θὴν Μομονὴ καὶ Μελαχροινὸν Ἑλληνόπου-λο—ἡ Κόκκινη Γραβιά με τὸ Μελα-χροινὸ Ἑλληνόπουλο, Κόμησαν τῆς Φουλ-λανδίας καὶ Μελαχολικὴν Ὀρειοπόλον—ἡ Μελαχροινὴ Ἀφροδίτη με τὸ Ταπεινὸ Για-σεμί καὶ Αἰγυπτίαν Βασιλόπαιδα—ἡ Εἰκο-στὴ Πέμπτη Μαρτίου με τὴν Ἡμέραν τῆς Ἀνεξαρτησίας, Κυρίαν Παράξενην καὶ Κάροο τῆς Ἀστυνομίας—τὸ Μενεξεδέριον Ὀρειο με τὸ Μενεξεδέριον Μπουκιάκι, Μονάκιβην Σανθούλαν καὶ Αἱματόβερετον Μακεδονίαν—ἡ Μελίξανθος Κόρη με τὴν Μαργαρίταν Στέφαν, Νυκτερινὴν Σιγαλιὰν καὶ Λαφροστεφὴ Σημάλαν—ὁ Μυροβόλον με τὸν Αἰγύπτιον Πρίγκιπα, Χαράν Θεοῦ καὶ Ἄνθος τοῦ Πηλίου—ἡ Φαίμη Χαροῦν με τὸν Δικηγόρον τῶν Συνδρομητῶν καὶ Ἑλλάδα τῆς Ἑλευθερίας—τὸ Μενεξεδέριον Μπουκιάκι με τὸ Μενεξεδέριον Ὀρειο, Ὀρειον τῆς Κύ-πρου καὶ Ἀστυχὴ Ἰαροξίν—ὁ Γιάννης Ἀγάννης με τὴν Κυρίαν δὲν με Μίλει καὶ Μελαχροινὸ Ἑλληνόπουλο—ἡ Ἐνδοξὸς Ὑδρα με τὴν Μαγαμένη Φύσιν, Ἀνθισμέ-νην Ἀμυγδαλιὰν καὶ Ρεμβάζουσαν Καρδίαν

—τὸ Τριαντάφυλλο Μπουκιάκι με τὴν Μελαχολικὴν Σεληνολογίδα καὶ Μελαχρο-ινήν Ἐρημίδα—τὸ Μαγεμένο Τριαντά-φυλλο με τὴν Ἠχώ τῆς Καρδίας καὶ Ἀρμα τοῦ Φοῖβου—ἡ Μυροβόλος Χαραυγὴ με τὴν Ἑλληνικὴν Δόξαν, Μαγαμένην Ρόδον καὶ Γλυκίαν Ἀμμουδιάν—ὁ Ριγολέτιος με τὴν Μιμόζαν, Ἰερὴν Ἄλιον καὶ Μαγαμένην Φύ-σιν—ὁ Κέρβερος με τὸ Βαρολάκι—ἡ Κόρησαν τῆς Φουλλανδίας με τὴν Ἐμ-πνευσμένην Καλλιτέχνίδα, Βασίλισσαν τῶν Κυμάτων καὶ Ἑλλάδα τῶν Ἀστυχῶν—ὁ Φοῖβος Εὐδότης με τὴν Ἐμπνευσμένην Μου-σικόν, Σοφίαν Μπετόβην καὶ Αἰγυπτίαν Βασιλόπαιδα—τὸ Γλυκοχάραμα με τὸν Χια-κὸν Οὐρανόν, Χιακὸν Ἀίμερα καὶ Ἀστέρην τῆς Χιον—ἡ Εὐχὴ τῆς Μάγνας με τὸ Ζι-ζάνιον Καίρου, Καίσιονα τῆς Αἰγύπτου καὶ Ἄερος τῆς Ἑλευθερίας—ἡ Ἐνδοξὸς Ἑ-λευθερία με τὴν Μαγαμένην Γαζίαν, Λευκὴν Περιστερὴν καὶ Ἀστέρην τῆς Χιον.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Ἑθνικὸν Στόλον, Ἑλληνικὸ Φιλότιμο (τὸ τελευταῖο σου γράμμα, ἔ; κατεργάφη!) Ριγολέτιον (ὁ ὁποῖος μοῦ γράφει διὰ τὰς ὤ-ραιας ἐξετάσεις τῆς Γυμνασιακῆς εἰς τὸ Πα-ρθεναγωγεῖον Χ.Ι.Ι.) Ὀνειρον τῶν Ἀργάριων (εὐχαριστῶ θερμῶς; κατάλογον ὅμως δὲν εἴμ-πορῶ νὰ σοῦ σταίλω;) Αἰγυπτίαν Βασιλό-παιδα (με τὴν ταυτόσημον... πρωταπολιτὴν) Χρυσόμαλλον Δέρας (φύλλον καὶ ἀπάντησις ἐστάλησαν) Θουμάστιαν τοῦ Βεργαροῦ (ἔστειλα) Ζιζάνιον τῶν Πατρῶν (ὄχι, δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ μοῦ ἐπιστρέψῃς τὰς ταβίτας;) Παιζουλοισμὸν (νὰ μὴ με μαλώνετε; καθέννας με τὴν σειράν του καὶ με τὴν ἡλικίαν του) Γλυκοχάραμα (ἔστειλα) περιμένω τὸ ἀνεκδο-τόν) Ἑλληνόπαιδα (ἐπράξῃς λοιπὸν τὸν κληρὸν σου;) Ἰδανικότητα (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ γενναῖον ἐξοσπένωμα) Γλυκίαν Ἑλ-πίδα (ἔστειλα) Μυροβόλον Χαραυγὴν (τὸ προτεινόμενον ψευδώνυμον ἀνήκει εἰς ἄλλον) Εὐχὴν τῆς Πατριδὸς (εὐχαριστῶ πολὺ καὶ διὰ τὸ γενναῖον ἐξοσπένωμα καὶ δι' ἐκείνην γράφει;) Κήρυκα τοῦ Δικαίου (ἔχει καλῶς;) Ναύαρχον τῶν Ἀσιατικῶν (ἔστειλα) Μιμό-ζον, Ριζοσπάστην (ἑλλειψὶς γῶρου—τίποτε ἄλλο!) Μαργαρίταν Στέφαν (ναὶ αὐτὸ εἶνε τὸ ψευδώνυμον σου; διὰ τὸ ἄλλο ποῦ γράφεις δὲν πειράζει; εἶμαι βεβαία περὶ τῆς ἀγάπης σου) Κόκκινην Γραβίαν, κ.π. κ.π.

Εἰς ὄσας ἐπιστολάς ἐκάθ' ἐμὴ τὴν 8 'Α-πριλίου, ὁπαντήσω εἰς τὸ προσχέξ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δέον νὰ γράψωι τὰς λύσεις τῶν οἱ διαγωνιζόμενοι πωλεῖται ἐν τῷ Γραφεῖον μας εἰς φανέλ-λους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πε-ραιῶς μέχρι τῆς 22 'Απριλίου ἐν τῶν Ἐπαρ-χιῶν μέχρι τῆς 2 Μαΐου ἐν τοῦ Ἐξωτε-ρικοῦ μέχρι τῆς 16 Μαΐου.

190. Δεξιγύριφος. Ἐνόμω δύο ζῶα Καὶ βλέπω με χαρὰ μου Πῶς τελειώνει ὁ μήνας Καὶ παίρνω τὸν παρὰ μου. Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ἀνόητο Κορίτσι.

191. Μεταγραμματισμός. Κάποι' ἀσθένεια δεινὴ Ἄν ἀλλάξῃ ἕνα τῆς γράμμα, Εἰς ἐκεῖνο ποῦ ὀδηγεῖ Ὅα μεταβλήθῃ ἐν τῷ ἄμα. Ἐστάλη ἀπὸ τῆς Πανδώρας

192. Δικτυοτόν. 1.—Χώρα τῆς Ἑλλάδος. 2.—Φυτὸν πάγκοινον. 3.—Ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοῦ νόμου. 4.—Ἀρχαία Βασιλοπαις. Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ναυτοπαιδὸς τῆς Νύκτος

193. Μεσοσιτής. Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν κάτωθι ζητουμέ-νων λέξεων ἀποτελοῦν κατὰ σειράν ἀρχαῖον στρατηγόν: 1, Ὀπλον; 2, Ἀρχαία πόλις ὀνομαστή; 3, Νῆσος τοῦ Ἰουνίου; 4, Χώρα τῆς Μ. Ἀ-σίας; 5, Ἀρχαῖος μυθοποιός; 6, Ποταμ' εἰς τῆς Εὐρώπης. Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δημοδόκου

194. Μικτόν. π-ε-κλρξζς-εα-κ-ο-π-τνς-ο-υ Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κοινοναορθοεργεμένης 195. Γρύφος παρατατικός. Μέλος τοῦ προσώπου.—Ἀρθρον θηλυκόν.— Τροφὴ γλυκεία.—Χώρα τῆς Ἑλλάδος.—Ἀν-τανυμία γένους οὐδέτερου.—Ἀρθρον οὐδέτε-ρον.—Ἐπίρρημα τρόπου. Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κυανολέουκου Λαβάρου

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 8. 72. Ἄπουλια (α, ποῦ, Ἀσία.)—73. Δι-καίος (ι) ἄδικος.—74. Ρῆον—ἄρον. 75. ΣΙΦΝΟΣ 76. Ἀγάπα τὸν πλη-σιον σου ὡς σεαυτόν. ΓΛΕΩΣ (Ἡ ἀνάγκη εἰς τῶν ΦΕΡΕ (Ἡ ἀνάγκη εἰς τῶν ΝΩΕ (Ἡ ἀνάγκη εἰς τῶν ΟΣ 77. 79. 1, Γῆρας φορ-τιῶν πάντων βαρύτε-ρον. 2, Πλοῦτη ἐμπόρων ἀνέμων πνοαί. 3, Καλῶς πένεσθαι τοῦ κακῶς πλουτεῖν προτι-μώτερον.—80. ΓΡΥΨ-ΑΓΑΡ (Γρανικός, Ρ.Γα, Υλακὴ, Ψαρά.)—81. Μετ' ἀμου-σίας μὴ ζῶην.—82. Ἡ που προσέμενος ζεῖ ἴσθι ἐν συνέσει, (ὅπ' οὐ πρὸς υἱέ μ' ἐν ο-φεῖ εἰς θῆ-ἐν σὺν εἰς ι.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις με ἀπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 σιγμῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 5 μόνον με παρὰ στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ με κερφαλαῖα τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέ-ξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ διηκνῶνται τῶν 15 πληρώνου-ται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, με κεφαλαῖα ἢ παρὰ ἢ ἀπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 σιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἕξ λέξεις ἀπλᾶι.—Αἱ μὴ συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ ἀντικείμενου ἀγγελίου δὲν δημοσιεύονται.]

Ἄγνωστία Βασιλόπαι, Γαζία, Φιλότιμο, Ἀστὴρ Χιον. Ὑπάγετε ὀπίσω μου Σατανάδες! μὴ με σκανδαλίσετε.— Ἰδανικό-της. (H, 202)

Μεγάλη Ἰδέα, Γεωργάκη, θερμὰ συχα-ρήθηρα. Κυρία Παράξενη, reignoir!! καλὰ ἀμ' ρακοσυλλέκτης;; Γκουταμπιανέ, πότε;;—Ἀθάνατος Ἑλλάς. (H, 203)

Ἄγνωστία Βασιλόπαι! ἂν ἐκνήγησα τὸν κλέπτην!; ἐρωτῆς κηλόα; μὰ, γιατί δὲν ἤλθες καὶ σὺ νὰ μοῦ βοηθήσῃς; Ἀνεκά-λυψες! ἔ; ποτέ!—Χιακὸς Οὐρανός.

Ἰδανικότης, Μαγαμένη Γαζία, ἔτσι κάνουν ἔξω χωρὶ σὰς προκειμένου περὶ ἐγγρα-φῆς μέλους τινός; Ὄκτω γρόσια! Ἐπι-πρόδρον! Ἐννοιά σας καὶ θὰ ὄητε! πρὸ πάντων σὺ, Παναγιώτατε!—Χιακὸς Ἀστὴρ. (H, 205)

Σιταράλιονα, Μαρία; Μὰ αὐτὸ τὸ μαύρι-σμα ἦτο τρομερόν! Κόκκινα βραχιό-λια; ἔσπασαν; Ἰουλία, κοραμπιδές, Ιο partο.—Μιμόζα. (H, 206)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χόραν ἡμῶν ὑψηλείας καὶ ὑπὸ τοῦ Ὀικουμενικοῦ Πατριαρχεῖου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΕΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ Ἐσωτερικοῦ: Ἐτήσια... φρ. 8,— Ἐξάμηνος... 4,50 Τετμήνος... 2,50 Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦναι τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.	Ἐξωτερικοῦ: Ἐτήσια φρ. χρ. 10,— Ἐξάμηνος... 5,50 Τετμήνος... 3,—	ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879 ΔΙΕΤΟΥΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ἐν Ἀθήναις, 19 Ἀπριλίου 1908	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20 Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25). ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Ὀδὸς Ἐνδριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθολομαῖον. Ἔτος 30ον.—Ἀριθ. 21
--	---	--	--

ΜΥΣΤΗΡΙΟΔΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑ
(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΙΟΥΔΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. (Συνέχεια)
—Ὡστε, ὑπέλαβεν ὁ ἰατρός, ἐφυγε χωρὶς νὰ σέ φιλήσῃ;
—Δὲν τὸν εἶδα διόλου, ἀπήνητησεν ἡ Ἰλκα. Καὶ ἀπὸ βραδύς ποῦ μ' ἐφίλησε κατὰ τὴν συνήθειάν του, ὁ νοῦς του ἐφαίνετο ὅτι ἦτο ἄλλου...
—Ἴσως θὰ ἐσκέπτετο κάτι ποῦ τὸν ἀνησυχοῦσε, παρετήρησεν ὁ Πρόξενος. Τῷ συνέθη ἄρ' ἀγέ τίποτε δυσάρεστον κατ' αὐτάς;
—Δὲν ξεύρω... Ἐκεῖνο τὸ βράδυ εἶχε γυρίσῃ στὸ σπι-τι, ἀν θυμᾶσθε, ἀργότερα τοῦ συνήθους. Καὶ ἰσχυρίσθη ὅτι τὸν ἐκράτησε περισσότερον ἐ-να μᾶθημα.

—Πραγματικῶς, ἀπεκρί-θη ὁ ἰατρός, καὶ μοῦ ἐφάνη πλέον ἀφρημένος τοῦ συνή-θους. Ἄλλ' ἐπιμένω εἰς τοῦ-το, ἀγαπητὴ μου Ἰλκα: Με-τὰ τὴν ἀναχώρησίν μας, τί ἔκαμεν ὁ πατέρας σου;
—Μ' ἐκαληνύκτισε καὶ ἀπεσύρθη εἰς τὸ δωμάτιόν του, κ' ἐγὼ ἐπίσης ἐπῆγα νὰ κοι-μηθῶ.
—Κατόπι δὲν εἴμπορεῖ νὰ ἐδῆχθῃ καμμίαν ἐπίσκεψιν, ἀπὸ τὴν ὅποιαν νὰ προέκυψεν, αἰφνιδίως, ἢ ἀνάγκη τοῦ τα-ξειδίου;

—Ἀδύνατον, ἀπεκρίθη ἡ νεᾶνις. Στοχάζομαι ὅτι πρέ-πει νὰ ἐκοιμήθῃ ἀμέσως, διό-τι δὲν ἀκουσα κανένα κρότον ἐωσότου ἐκοιμήθηκα κ' ἐγὼ.
—Ἡ ὑπηρετρία ὅμως δὲν εἴμπορεῖ νὰ τοῦ ἔδωσε καμ-μίαν ἐπιστολήν, ποῦ νὰ ἔφθα-σεν ἀργότερα;

—Ὄχι, γιὰτὲ μου εἴμπορῶ νὰ βεβαιώσω ὅτι ἡ θύρα μας δὲν ἀνοίξε πλέον, ἀφοῦ ἐκλείσθη ὅταν ἐρύγατε σεῖς.
—Εἶνε βέβαιον λοιπὸν ὅτι, ἐκεῖνο τὸ βράδυ, τὸ ταξεῖδι τοῦ ἦτο πλέον ἀ-ποφασισμένον...
—Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία! προσέ-θεσεν ὁ κ. Δελλαπόρτ.
—Καλὰ, ὑπέλαβεν ὁ ἰατρός Χαμίν. Τὸ πρῶτ' ὅμως, ἀφοῦ ἐδιάβασες τὸ γράμμα ποῦ σοῦ ἄρισε, δὲν ἐζήτησες νὰ μάθης

ποῦ ἐπῆγε φεύγων ἀπὸ τὸ σπιτί;
— Πῶς ἔμπορουσα νὰ τὸ μάθω; ἀ-πεκρίθη ἡ Ἰλκα; ἀλλὰ καὶ διὰ ποῖον λόγον; Ὁ πατέρας μου ἀνεχώρει διὰ κάποιαν αἰτίαν, τὴν ὅποιαν ἔκρινε κα-λὸν νὰ μὴ ἀνακαινώσῃ εἰς κανένα, οὔτε εἰς τὴν κόρην του... Ἄν ἀνησυχῶ τώρα, δὲν ἀνησυχῶ διότι ἀνεχώρησεν, ἀλλὰ διότι ἡ ἀπουσία του παρατείνεται.
— Ἄ, μπᾶ! δὲν ἔχεις δίκην! ἀπε-κρίθη ὁ ἰατρός, θέλων νὰ καθησυχάσῃ τὴν νεᾶνίδα; ὁ πατέρας σου εὐρίσκειται ἀκόμη ἐντὸς τῆς προθεσμίας ποῦ ἔταξε, καὶ ἀπόψε, ἢ τὸ πολ-λὸ αὐρὸν τὸ πρῶτ', θὰ ἐπιστρέψῃ χωρὶς ἄλλο!
Κατὰ βάθος ἴσως ὁ ἰατρός ἀνησυχεῖ μᾶλλον διὰ τὴν μυ-στηριώδη αἰτίαν τοῦ ταξειδίου, παρὰ διὰ τὸ ταξειδίον αὐτὸ καθ' ἑαυτό.

«Ὁ Δημήτριος Νικολέφ!...ἀνεκράξεν ὁ Ταγματάρχης. Αὐτός! μὰ δὲν εἶνε δυνατόν!...» (Σελ. 162, στ. γ')

Μετὰ ταῦτα, ὁ κ. Δελλαπόρτ καὶ αὐτός, ἀποχαίρετῃσαντες τὴν Ἰλκα, τῇ ὑπεσχέθησαν νὰ ἐπανέλθουν τὸ βράδυ διὰ νὰ μάθουν τὰ νεώτερα περὶ τοῦ Δημητρίου Νικολέφ.

Ἡ νεᾶνις τοὺς παρηκολούθη-σεν ἀπερωχόμενος, καὶ ἔμεινε εἰς τὸ κατώφλιον τῆς θύρας (*) μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐξη-φανίσθησαν καὶ οἱ δύο εἰς τὴν καμπὴν τοῦ δρόμου. Τότε δὲ μόνον, σκεπτικῆ, με μαῦρα προ-αισθητήματα, ἡ Ἰλκα ἐπανῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιόν της.

Σχεδὸν τὴν ἴδιαν ὥραν, εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ταγματάρχου Βέρντερ, ἀπεκαλύπτετο γεγο-νὸς σχετικὸν μετὰ τὸ ἐγκλήμα τοῦ Σπασμένου Σταυροῦ, τὸ ὁποῖον ἔθετε τὸν ἀστυνόμον ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ δράστου.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην, τὸ πρῶτ',

(*) Ἴδε εἰκόνα προηγουμένου φύλλου, σελ. 157.

ή ένωμοτία, ή διευθυνομένη υπό του 'Εκ, είχαν επιστρέψη εις την Ρίγαν.

Καθώς θά ένθυμησθε, οι χωροφύλακες αυτοί είχαν αποσταλή εις τὰ βόρεια της επαρχίας, όπου από τινος χρόνου συνέβαιναν πλείστα έγκλήματα κατά της ζωής και της περιουσίας. 'Υπενθυμίζομεν ακόμη ότι, πρὸ οκτώ ημερῶν, ὁ 'Εκ κατεζήτηει εις τὰ περίχωρα της λίμνης Πεϊπού ένα δραπέτην της Σιθρίας, τὸν ὁποῖον ήναγκάσθη νά κυνηγήση μέχρι σχεδόν του Περνάου. 'Αλλ' ὁ δραπέτης, ριφθείς ἐπὶ τῶν πλεόντων ὄγκοπαγῶν τοῦ Περνόβα, εἶχεν εξαφανισθῆ ἐκεῖ εις μίαν σύρραξιν.

'Επιγίγη ἀρά γε ὁ κακοῦργος ἐκεῖνος;... 'Ἦτο πολὺ πιθανόν, ἀλλὰ δὲν ἦτο καὶ βεβαίον. Καὶ ἀκριβῶς ὁ ένωμοτάρχης 'Εκ ἀμφέβαλλε, καθόσον τὸ πτώμα τοῦ δραπέτου δὲν εἶχεν ἀνευρεθῆ οὔτε εἰς τὸν λιμένα, οὔτε εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Περνόβα.

'Επιστρέψας εις Ρίγαν, ὁ ένωμοτάρχης ἔσπευσε νά υποβάλῃ τὴν ἀναφορὰν εἰς τὸν ταγματάρχην Βέρντερ, καὶ ἀκριβῶς ἐνῶ μετέβαινε πρὸς τοῦτο εἰς τὸ γραφεῖόν του, ἐπληροφόρηθη τὰ κατὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Σπασμένου Σταυροῦ.

Κανείς δὲν ἠμποροῦσε νά υποπτεύσῃ ὅτι αὐτὸς κατεῖχε τὴν κλεῖδα τοῦ μυστηριώδους ἐγκλήματος. Διὰ τοῦτο ἡ ἐκπληξίς καὶ ἡ εὐχαρίστησις τοῦ ταγματάρχου Βέρντερ ὑπῆρξαν μεγάλαι, ὅταν ἤκουσεν ὅτι ὁ ένωμοτάρχης εἶχε νά τῷ κάμῃ ἀποκαλύψεις περὶ τοῦ δράστου.

- Περὶ τοῦ δολοφόνου τοῦ Πός;
- Μάλιστα, κύριε ταγματάρχα.
- 'Εγνώριζες ἐσὺ τὸν δολοφονηθέντα;
- Τὸν ἐγνώριζα καὶ τὸν εἶδα διὰ τελευταίαν φορὰν τὸ ἑσπέρας τῆς 13 'Απριλίου...
- Ποῦ;
- Εἰς τὴν ταβέρναν τοῦ Κρόφφ.
- 'Ἦσουν ἐκεῖ;
- Μάλιστα, κύριε ταγματάρχα, μ' ἕνα χωροφύλακα δικό μου, πρὶν γυρίσωμε στὸ Περνάου.
- Καὶ τοῦ ὠμίλησες;
- Μάλιστα, ὠμίλησα μὲ τὸν Πός ὀλίγα λεπτά, προσθέτω δὲ ὅτι ἂν ὁ δολοφόνος εἶνε, καθὼς φαίνεται, ὁ ταξειδιώτης ἐκεῖνος ποῦ συνῴδευε τὸν Πός καὶ ποῦ διενυκτέρευεον ἐπίσης εἰς τὸ καπηλεῖον... τὸν γνωρίζω καὶ αὐτόν.
- Τὸν γνωρίζεις; Ἄνέκραξεν ὁ ταγματάρχης Βέρντερ.
- Μάλιστα, καὶ ἂν ὁ δολοφόνος εἶνε ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ταξειδιώτης...
- 'Αλλὰ περὶ αὐτοῦ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, μετὰ τὰ ποτελέσματα τῆς ἀνακρίσεως...
- Τότε λοιπὸν, κύριε ταγματάρχα.

θὰ σὰς τὸν εἰπῶ... ἀλλὰ φοβοῦμαι μήπως δὲν μὲ πιστεύσετε!

— Θὰ σὲ πιστεύσω, ἀφοῦ μὲ βεβαιώνεις...

— Βεβαιώνω τοῦτο: Τὸν ταξειδιώτην ἐκεῖνον, πρὸς τὸν ὁποῖον δὲν ἀπέτεινα τὸν λόγον, τὸν ἐγνώρισα καλὰ εἰς τὴν ταβέρναν, μολοντί εἶχε μισοσκεπασμένον τὸ πρόσωπόν του μὲ τὴν κουκούλαν του... 'Ἦτο ὁ καθηγητῆς Δημήτριος Νικολέφ.

— Ὁ Δημήτριος Νικολέφ;!... ἀνέκραξεν ὁ ταγματάρχης κατὰπληκτος. Αὐτός!... μὰ δὲν εἶνε δυνατόν!...

— Καλὰ εἶπα ὅτι δὲν θὰ μ' ἐπιστεύατε! ὑπέλαβεν ὁ ένωμοτάρχης.

Ὁ ταγματάρχης Βέρντερ εἶχεν ἐγερθῆ, καὶ μὲ μεγάλα βήματα διεσκέλιζε τὸ δωμάτιον ψιθυρίζων:

— Ὁ Δημήτριος Νικολέφ!... Ὁ Δημήτριος Νικολέφ!...

'Ἦτο δυνατόν;... Ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐξετίθετο ὡς λαοπρόβλητος ὑποψήφιος κατὰ τὰς προσεχείς δημοτικὰς ἐκλογάς, ὁ ἀντίπαλος τῆς ἰσχυρᾶς οἰκογενείας Γιοχάουζεν, ὁ Ρῶσσος ἐπὶ τοῦ ὁποῖου συγκεντροῦντο τόσαι συμπάθειαι καὶ τόσαι ἐλπίδες, ὁ προστατευόμενος τῆς ρωσικῆς Κυβερνήσεως, ἦτο λοιπὸν ὁ δολοφόνος τοῦ ἀτυχοῦς Πός;...

— Τὸ βεβαιώνεις; ἠρώτησε σταματῶν ἐνώπιον τοῦ 'Εκ.

— Τὸ βεβαιώνω!

— Ὁ Νικολέφ λοιπὸν ἔλειπεν ἀπὸ τὴν Ρίγαν;

— Μάλιστα... τοῦλάχιστον τὴν νύκτα ἐκεῖνην... 'Αλλως τε εἶνε εὐκολὸν νά ἐξακριβωθῆ τὸ γεγονός.

— Θὰ στείλω ἕνα χωροφύλακα εἰς τὸ σπίτι του, ἀπεκρίθη ὁ ταγματάρχης, καὶ θὰ εἰδοποιήσω τὸν κ. Φράγκ Γιοχάουζεν νά περάσῃ ἀπὸ τὸ γραφεῖόν μου... Σὺ, μείνε ἐδῶ.

— Εἰς τὰς διαταγὰς σας, κύριε ταγματάρχα.

Ὁ ταγματάρχης ἔδωσε διαταγὰς εἰς δύο ἄνδρας οἱ ὁποῖοι ἀνεχώρησαν ἀμέσως.

Μετὰ δέκα λεπτά, ὁ κ. Φράγκ Γιοχάουζεν εὐρίσκειτο εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ταγματάρχου, καὶ ἐνώπιόν του ὁ 'Εκ ἐπανελάμβανε τὴν κατάθεσίν του. Εἶνε εὐκολὸν νά φαντασθῆ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐντύπωσιν, τὴν ὁποῖαν ἐπροξένησεν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἐκδικητικοῦ τραπεζίτου ἡ ἀπρόοπτος αὕτη ἀποκάλυψις καὶ ἡ ἀνέλπιστος καλοτυχία! Ὁ Δημήτριος Νικολέφ, ὁ ἐχθρὸς του, ὁ πολιτικὸς του ἀντίπαλος, δολοφόνος τοῦ Πός!...

— Τὸ βεβαιώνεις; ἠρώτησε καὶ πάλιν ὁ ταγματάρχης στρεφόμενος πρὸς τὸν 'Εκ.

— Τὸ βεβαιώνω! ἀπεκρίθη ὁ ένωμοτάρχης μετὰ πάσης πεποιθήσεως.

— Ναι!... ἀλλ' ἂν τὴν νύκτα ἐκεῖνην

δὲν ἔλειπε ἀπὸ τὴν Ρίγαν; ἠρώτησεν ὁ κ. Γιοχάουζεν.

— 'Ἐλειπε! ἀπήντησεν ὁ 'Εκ. Τὴν νύκτα τῆς 13 πρὸς τὴν 14 'Απριλίου δὲν εὐρίσκειτο εἰς τὸ σπίτι του... ἀφοῦ τὸν εἶδα... Τὸν εἶδα μὲ τὰ μάτια μου καὶ τὸν ἐγνώρισα...

— Ἄς περιμένωμεν νά επιστρέψῃ ὁ χωροφύλαξ, τὸν ὁποῖον ἔστειλα εἰς τὸ σπίτι του, προσέθεσεν ὁ ταγματάρχης Βέρντερ. Θὰ εἶνε ἐδῶ μετ' ὀλίγα λεπτά.

Ὁ κ. Φράγκ Γιοχάουζεν, ἰστάμενος πλησίον τοῦ παραθύρου, παρεδίδοτο εἰς τὸν κυκῶνα τῶν σκέψεών του. 'Ἦθελε νά πιστεύσῃ ὅτι ὁ ένωμοτάρχης 'Εκ δὲν ἠπατάτο, καὶ ὅμως ἠσθάνετο ἐντὸς τοῦ κάποιον ἐνστικτοῦ δικαιοσύνης νά ἐξανίσταται ἐναντίον τοιαύτης κατηγορίας.

Μετ' ὀλίγον ὁ χωροφύλαξ ἐπανῆλθε καὶ ἀνήγγειλε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπισκέψεώς του:

Ὁ Δημήτριος Νικολέφ εἶχεν ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Ρίγαν τὴν 13, λίαν πρῶϊ, καὶ δὲν εἶχεν ἐπανέλθῃ ἀκόμη.

'Ἦτο ἡ ἐπικύρωσις τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ 'Εκ.

— Εἶχα λοιπὸν δικαίον, κύριε ταγματάρχα, εἶπε. Ὁ Δημήτριος Νικολέφ ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸ σπίτι του τὴν πρῶϊαν τῆς 13 'Απριλίου... Ὁ Πός καὶ αὐτὸς ἐπεβιβάσθησαν εἰς τὴν ἰδίαν ταχυδρομικὴν ἅμαξαν... Ἡ ἅμαξα αὕτη ἔσπασε περὶ τὴν ἐδῶμην τῆς ἑσπέρας, καὶ περὶ τὴν ὁδόμην οἱ δύο ἐπιβάται εἰσῆλθον εἰς τὸ καπηλεῖον τοῦ Σπασμένου Σταυροῦ, ὅπου καὶ οἱ δύο διενυκτέρευσαν. 'Ἐάν λοιπὸν ὁ ἕνας ἐδολοφόνησε τὸν ἄλλον, ὁ δολοφόνος εἶνε ὁ Δημήτριος Νικολέφ!

Ὁ κ. Φράγκ Γιοχάουζεν ἀπεσῶρθη τεταραγμένος συγχρόνως καὶ θριαμβεύων. Ἡ φοβερὰ εἰδησις δὲν θὰ ἐβράδυνε νά διασπαρῆ. 'Ἦτο ὡς ὄγκος πυρίτιδος διασχίζων ὄλην τὴν πόλιν, καὶ ἤρκει εἰς σπινθῆρ διὰ νά τὸν ἀναφλέξῃ. Ὁ Δημήτριος Νικολέφ δρᾶστης τοῦ ἐγκλήματος τοῦ Σπασμένου Σταυροῦ!

Εὐτυχῶς τοῦτο δὲν ἐφθασε μέχρι τῆς 'Ἰλκας Νικολέφ. Ἡ ἀπόκентρος οἰκία ἔμεινε κλειστὴ εἰς τὴν ἀπαισίαν φήμην. Ὁ ἱατρὸς Χαμὶν ἔλαβε τὰ μέτρα του. Τὸ ἑσπέρας, ὅταν ὁ κ. Δελλαπέρτ καὶ αὐτὸς συνηντήθησαν εἰς τὴν αἴθουσαν, δὲν ἐξέφυγεν ἀπὸ τὰ χεῖλη των οὔτε μία λέξις περὶ τῶν θρυληθέντων. 'Αλλως τε αὐτοὶ ἠρνοῦντο νά τὰ πιστεύσουν. Ὁ Νικολέφ δολοφόνος! Ὁχι δά!...

'Αλλ' ὁ τηλεγράφος εἶχε κάμῃ τὸ μέρος του. Αἱ κατὰ τόπους ἀστυνομίαι εἰδοποιήθησαν ὅλοι τηλεγραφικῶς καὶ διετάχθησαν νά συλλάβουν τὸν Δημήτριον Νικολέφ, ἐάν ποῦ ἀνευρίσκειτο.

Ὁὕτως ἡ εἰδησις ἐφθασε καὶ εἰς τὸ Δόρπατ τὸ ἀπόγευμα τῆς 16. Ὁ Κάρλ Γιοχάουζεν τὴν ἔμαθεν ἐκ τῶν πρῶτων, εἶδαμεν δὲ πῶς ἀπήντησεν εἰς τὴν περὶ

μονομαχίας πρόκλησιν τοῦ 'Ιωάννου Νικολέφ, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν φοιτητῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἀνάκρισις.

Ὁ Δημήτριος Νικολέφ ἐπανῆλθεν εἰς Ρίγαν τὴν νύκτα τῆς 16 πρὸς τὴν 17, χωρὶς νάναγνωρισθῆ καθ' ὁδόν.

Ἡ 'Ἰλκα, ἀπὸ τὴν ἀνησυχίαν τῆς, δὲν ἐκοιμήτο. Καὶ ὅμως ἡ δυστυχὴς νεᾶνις δὲν εἶχε μάθῃ ἀκόμη ποία κατηγορία ἐβάρυνε τὸν πατέρα τῆς.

'Αλλ' ἐκτὸς τῆς παρατεινομένης ἀπουσίας τοῦ καθηγητοῦ, ἡ θυγάτηρ του εἶχε καὶ ἄλλων λόγων νάνησυχῆ. Τὴν ἰδίαν ἑσπέραν, μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ κ. Δελλαπέρτ καὶ τοῦ ἱατροῦ Χαμίν, ἔλαβε τηλεγράφημα ἀπὸ τὸ Δόρπατ, ἀγγέλλον τὴν ἀφίξιν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς 'Ιωάννου διὰ τὴν ἐπαύριον, ἀλλὰ χωρὶς νάναφέρῃ καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἀποτόμου αὐτῆς ἀναχωρήσεως.

'Εν τούτοις, ἀπὸ ποῖον καταθλιπτικὸν βάρος ἀπηλλάχθη ἡ 'Ἰλκα, ὅταν, περὶ τὴν τρίτην ὥραν τῆς πρωΐας, ἤκουσε τὸν πατέρα τῆς νάναβαίνει τὴν κλίμακα!... Ναι, βέβαια, ἦτο αὐτός...

'Επειδὴ ὅμως δὲν ἐπῆγε νά κτυπήσῃ τὴν θύραν τοῦ δωματίου τῆς, ἡ νεᾶνις ἐσκέφθη ὅτι καλλίτερον ἦτο νά τὸν ἀφίση νάναπαυθῆ μετὰ τοὺς κόπους τοῦ ταξειδίου. Τὴν ἐπαύριον θὰ ἐπήγαγε νά τὸν φιλήσῃ μόλις ἐξυπνοῦσε. Καὶ ἴσως θὰ τῇ ἔλεγε τότε διατί, τόσον βιαστικὰ καὶ χωρὶς νά τὴν εἰδοποιήσῃ, εἶχεν ἀναγκασθῆ νάναχωρήσῃ.

(Ἐπεται συνέχεια) ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ

Ἀγαπητοί μου,

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ εἰς κῆποιαν ἀθηναϊκὴν ἐφημερίδα τῶν πνευματικῶν μιᾶς πνευματιστικῆς συνεδριάσεως μὲ σπουδαίας δῆθεν προφητείας περὶ τῶν πολιτικῶν καὶ ἄλλων πραγμάτων τῆς 'Ελλάδος, φαίνεται ὅτι ἐπροξένησε μεγάλην ἐντύπωσιν καὶ εἰς τοὺς κύκλους μας. Καὶ ἀπὸ τὸ 'Ἐσωτερικὸν καὶ ἀπὸ τὸ 'Ἐξωτερικὸν ἔλαβα ἐσχάτως ἐπιστολάς φίλων τῆς «Διαπάσεως», οἱ ὁποῖοι μ' ἐρωτοῦν, ἐμβρόντητοι καὶ ἐναγώνιοι, ἂν ἀνέγνωσα αὐτὰ τὰ θαυμάσια, καὶ μ' ἐξορκίζουν — πρὸς Θεοῦ! — νά τους εἰπῶ τί φρονῶ περὶ αὐτῶν... Μόνον ἀπὸ τὰς 'Αθῆνας δὲν ἔλαβα. 'Ἐ, οἱ 'Αθηναῖοι εὐρίσκονται ὅπωςδῆποτε πλησιέστερα εἰς τὰ δημοσιογραφικὰ γραφεῖα, καὶ αὐτοὶ εἶνε εἰς θέσιν, νά ζεῦρου καλλίτερα ἀπὸ

τὰ διάφορα «Ἀπομακρυσμένα Ἑλληνόπουλά» μας πῶς γράφονται μερικαὶ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες.

'Αρχίζω λοιπὸν τὴν ἀπάντησίν μου μὲ μίαν συμβουλήν, ἡ ὁποία, ἐκτὸς τοῦ πνευματισμοῦ, εἰς πολλὰς ἄλλας περιστάσεις εἰμπορεῖ νά σὰς χρησιμεύσῃ: Μὴ πιστεύετε οὔτε τὸ ἐν ἑκατοστὸν ἐξ ὧν ἀναγινώσκετε εἰς μερικὰς ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας, καὶ μάλιστα εἰς ἐκεῖνας αἱ ὁποῖαι δημοσιεύουσι λαϊκὰς χρωματιστὰς εἰκόνας καὶ περιεργὰ ἀναγνώσματα. Αἱ ἐφημερίδες αὗται φιλοδοξοῦν νά ἔχουν τὴν μεγαλητέραν, ὄχι ἐπιβολήν, ἀλλὰ κυκλοφορίαν, καὶ κατὰ συνέπειαν ἄλλο δὲν κάμνουσι παρὰ νά ἐπισοῦσιν ὅ,τι ἐξάπτει τὴν περιέργειαν τῶν πολλῶν, τῶν ἀπλοϊκῶν καὶ τῶν ἀμαθῶν, δηλ. παραδόξους, σκανδαλώδεις, περιπετειώδεις ἢ ὑπερφυσικὰς ἱστορίας. Εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτὸν ὑπὲρ τῆς κυκλοφορίας, δὲν ἠμποροῦσε φυσικὰ νά μὴ χρησιμοποιοθῆ καὶ ὁ Πνευματισμὸς, ὁ ὁποῖος ἀριθμεῖ σήμερον τόσα θύματα... 'Ἐπανεληθμῶς ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰς ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας «ἀναγνώσματα» σχετικὰ μὲ τὸν πολυθρύλητον Πνευματισμὸν. Ἡ ἱστορία του, τὰ μυστήριά του, τὰ θαυμάσιά του, αἱ περὶ αὐτοῦ γνώμαι, αἱ σοφῶν, τὰ μέντιουμ, τὰ πειράματα, αἱ συνεδριάσεις περὶ τὰ κινούμενα τραπέζια, τὰ φάσματα, αἱ φωτογραφίαι των, ἡ Εὐσαπία, ὁ Λομπρόζος, ὁ Κρούξ, ὁ Σουρῆς, κτλ. κτλ.

Τὸ ἀνάγνωσμα περὶ τοῦ ὁποῖου πρόκειται — τὰ πρακτικὰ τῆς πνευματιστικῆς συνεδριάσεως μὲ τὰς δῆθεν προφητείας — πρέπει νά εἶνε τὸ χιλιοστὸν. Τὸ εἶδα κ' ἐγὼ καὶ βεβαιῶ ἀπροκαλύπτως τοὺς ἐρωτῶντάς με ὅτι δὲν μοῦ ἔκαμε τὴν παραμικρὰν ἐντύπωσιν. 'Ἐγέλασα μόνον μὲ τὴν ἀναίδειαν τῶν ἀγυρτῶν ἢ μὲ τὴν ἀφέλειαν τῶν ἐυπίστων. Καὶ σχετικῶς μὲ τὰς ἀναφερομένας ἐκεῖ προφητείας, — πότε θὰ πέσῃ ἡ Κυβέρνησις, πότε θὰ βασιλεύσῃ ὁ Διάδοχος, κτλ. — ἐσυλλογίσθη ὅτι δὲν εἶνε ἀνάγκη νά εἶνε κανεὶς Πνεῦμα, οὔτε κἂν νά ἔχῃ πνεῦμα, διὰ νά ἀραδιάξῃ εἰς τὸ χαρτὶ ὅ,τι τοῦ κατεβαίνει. Θέλετε νά σὰς πῶ κ' ἐγὼ τῶρα εὐθύς, πότε θὰ γίνῃ πάλιν ρωσοτουρκικὸς πόλεμος, πότε θὰ ξαναέλθῃ ὁ Κάλιξερ εἰς τὴν 'Ελλάδα, καὶ μετὰ πόσα χρόνια θὰ βασιλεύσῃ ὁ υἱὸς τοῦ Διαδόχου;... Θὰ μοῦ πῆτε ὅτι δὲν θὰ στηρίζομαι πουθενά, — οὔτε κἂν εἰς ἕνα τραπέζιακι, — καὶ ὅτι θὰ διαφευθῶ, 'Αλλὰ διατί δὲν θὰ διαφευθῶν τάχα καὶ οἱ προφήται τῶν ἐφημερίδων, οἱ ὁποῖοι στηρίζονται εἰς τὸ τραπέζιακι, καὶ διατί νά πιστεύσωμεν ὅτι τὰς προφητείας τὰς ἔγραψε τὸ πνεῦμα τοῦ 'Οθωνος καὶ ὄχι τὸ χέρι τῶν πειραματιζομένων... δημοσιογράφων;

'Αγαπητοί μου φίλοι, ἂν θέλετε νά τὰ ἔχετε καλὰ μὲ... τὸν ἑαυτὸν σας, ἂν θέλετε νά ὑπολήπτονται καὶ οἱ ἄλλοι τὴν κρίσιν σας καὶ τὴν λογικὴν σας, μὴ πιστεύετε οὔτε γρὺ ἀπὸ αὐτὰ τὰ παραμύθια! Ὁ Πνευματισμὸς ποῦ ἀκούετε, δὲν εἶνε παρὰ μία μεγάλη ἀγυρτεία, ὑποκρίπτουσα ἴσως καὶ κάποιον φαινόμενον ἀνεξήγητον μὲν, ἀλλὰ φυσικόν, φυσικώτατον, ὅπως ὄλα τὰ φαινόμενα.

Τὰ μέντιουμ, τοῦ κάμνουσι τὰ θαύματα, εἶνε ἀπλούστατα πρόσωπα νευροπαθῆ, ὑστερικά, τὰ ὁποῖα φαίνεται νάναπτύσσουσι, εἰς τὰς στιγμὰς τῆς κρίσεως τῆς νόσου των, μίαν δύναμιν μυστηριώδη — ἀλλὰ δύναμιν ὑπάρχουσαν ἐντὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ μὲ τὴν ὁποῖαν εἶνε ὄλως ἄσχετα τὰ ὑπερκόσμια πνεύματα καὶ αἱ ψυχαὶ τῶν νεκρῶν. Πρόκειται περὶ τῶν τραπέζιακι καὶ ὁποῖα τρίζουσι, μετακινουμένη καὶ ὑψώνονται ὀλίγον ἀπὸ τὸ ἔδαφος — ἀλλὰ χωρὶς νά προφητεύσουσι, — μόνον διὰ τῆς ἐπαφῆς τῶν χερῶν ἐνὸς μέντιουμ. Μερικοὶ ἰσχυρίζονται τῶρα ὅτι καὶ ἄνευ ἐπαφῆς τὸ ἴδιον φαινόμενον παρατηρεῖται, τοῦ μέντιουμ ἐνεργούντος ἀπλῶς ἐξ ἀποστάσεως. 'Ἐ περιλάλητος Εὐσαπία π: χ: ἡ ὑστερικὴ αὐτῆ γυνή, ἡ ὁποία θαυματουργεῖ ὄλονεν ἐνώπιον σοφῶν καὶ ἀσώφων εἰς τὸ Παρίσι, εἰμπορεῖ, λέγει, νά σηκῶνῃ τὸ τραπέζιακι ὀλίγα ἑκατοστόμετρα ὑπὲρ τὸ ἔδαφος καὶ νά τὸ ἀφίη μετέωρον ἐπ' ὀλίγα δευτερόλεπτα, χωρὶς νά τὸ ἐγγίξῃ διόλου.

'Αλλὰ καὶ τοῦτο ὑπὸ τῶν σοβαρῶν ἐπιστημῶν ἀμφισβητεῖται. Πολὺ υποπτεύονται αὐτοὶ, ὅτι πρόκειται περὶ τεχνάσματος, περὶ ταχυδακτυλογραφίας, ἀφοῦ μάλιστα τὰ πειράματα γίνονται πάντοτε εἰς τὸ σκότος. 'Επειδὴ δὲ οἱ «πνευματισταὶ» ἐπιμένουν καὶ ὁ κόσμος δὲν ἤξευρε, πλέον τί νά πιστεύσῃ, οἱ ἐπιστήμονες εἰς τὸ Παρίσι ἔκαμαν ἔρανον καὶ ἐμάζευσαν 2,000 φράγκα, τὰ ὁποῖα προσφέρουσι εἰς τὸ μέντιουμ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θὰ ἠμποροῦσε νά μετακινήσῃ ἔμπρὸς των, — καὶ εἰς τὸ φῶς, — οἰοῦνδῆποτε ἀντικειμένον ἄνευ ἐπαφῆς. Ὅριστε! Ἴδου ἡ Ρόδος, ἴδου καὶ τὸ πῆδημα!

'Ἐ, θέλετε τῶρα νά μάθετε τί ἀξίζει ὁ πνευματισμὸς; Νά σὰς τὸ εἰπῶ ἐγὼ: Μέχρι σήμερον κανεὶς πνευματιστῆς, κανένα μέντιουμ δὲν παρουσιάσθη νάμφοισθητῆσθαι τὸ βραβεῖον αὐτὸ τῶν 2,000 φράγκων! Τὸ ὁποῖον σημαίνει, μοῦ φαίνεται, ὅτι τὰ θαυμάσια ποῦ ἀκούετε καὶ ποῦ διαβάσετε εἰς τὰς ἐφημερίδας, εἶνε ὄλα ψεύματα καὶ ἀγυρτεῖαι, καὶ ὅτι καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ φαινόμενον τῆς ἀνυψώσεως ἐνὸς ἀντικειμένου ἄνευ ἐπαφῆς, διὰ νά παρατηρηθῆ, χρειάζεται σκότος, προπαρασκευῆ, Εὐσαπία καὶ... εὐπιστία.

'Αρχεῖ πλέον!

Σὰς ἀσπάσομαι

Η ΚΟΥΚΛΑ ΤΗΣ ΛΙΛΙΚΑΣ

ΙΘ'.

"Αμα κάμη κανείς τὰ χροῖά του, ἔχει βέβαια τὸ δικαίωμα νὰ συλλογισθῆ καὶ τὸν ἑαυτὸν του.

Οἱ χοροὶ, τὰ σουπεῖ τῶν κουκλῶν, ὄλ' αὐτὰ ἔκαμαν τὶς μητερούλες νὰ παραπεινάσουν... Λέγουν ὅτι, ὅταν τρώγη κανείς τὸν ἑαυτὸν του...

"Ἔτσι τώρα καὶ τὰ κοριτσάκια ἦταν καταπεινασμένα. Γρήγορα-γρήγορα ἐσήκωσαν τὶς κουκλές ἀπὸ τὶς καρεκλίτσες, καὶ ἐκάθισαν γύρω εἰς τὸ τραπέζι οἱ μητερούλες. Καὶ σὲ μίαν ἄκρη τοῦ τραπέζιου, ἐσώριασαν ὀλιγο-ὀλιγὸς τὶς κουκλές, ὀλίγον ἀνάκατα καὶ τὴ μιά ἐπάνω στὴν ἄλλη.

Ἡ Καλλιόπη ἔφερε τσαί, μπομπόνια, κέικ, μπισκότα καὶ καραμέλες ρωσικές. Οἱ μητερούλες ἐροῦντο εἰς ὄλ' αὐτὰ μὲ μεγάλη ὄρεξη, καὶ ἔτρωγαν καὶ ἔπιναν, βιαστικά καὶ γρήγορα, χωρὶς τσαί, μπομπόνια, κέικ, μπισκότα καὶ καραμέλες ρωσικές.

νὰ συλλογίζονται πλέον τὰ παιδιά των. Μία στιγμὴ μάλιστα, ἀπὸ τὸ κακὸ ποῦ ἔκαμαν, τὸ τραπέζι ἐκουνήθη δυνατὰ, καὶ οἱ σωριασμένες κουκλές ἐκατρακύλησαν κάτω, χωρὶς νάνησιν ἑαυτῶν καθόλου οἱ μητερούλες.

Γιατί αὐτὲς εἶχαν τώρα τὸ νοῦ τους μόνο στὸ φαγί. Καὶ καθὼς λέγει ἡ Ὑγιεινὴ, ὅταν τρώγη κανείς, δὲν πρέπει νὰ ἔχη τὸ νοῦ του πουθενά ἄλλου.

Τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι οἱ κουκλές δὲν ἔπαθαν καὶ τίποτε σπουδαῖο ποῦ ἔπεσαν ἀπὸ τὸ τραπέζι στὸ χαλί. Οὔτε ἐκτύπησαν, οὔτε ἔκλαψαν.

(Ἔπεται συνέχεια)

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

Η ΚΥΡΙΑ ΠΑΣΤΑΚΡΕΜΑ ΚΩΜΩΔΙΑ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟΣ

ΣΚΗΝΗ 5'. (Συνέχεια)

ΛΙΚΟΥΔΑΚΗΣ, μελαγχολικῶς θυμώνων τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν:—Ναί... ζήτω ἡ κυρία Παστακρέμα... "Ω καὶ νὰ ξεύρατε! νὰ ξεύρατε!

ΑΓΓΕΛΙΚΟΥΔΑ:—Τί τρέχει; ΛΙΚΟΥΔΑΚΗΣ:—Ἡ κυρία μου κατεστράφη, ἔχαντακώθηκε!

ΟΛΟΙ, ἀνησυχῶς:— Πῶς; γιατί; ΛΙΚΟΥΔΑΚΗΣ:— Ἐξ αἰτίας μου... ἐξ αἰτίας σας... ἐξ αἰτίας μας... (Γρήγορα-γρήγορα:) Σεῖς ἐτρώγατε χωρὶς νὰ πληρώνετε... ἐγὼ ἐτρώγα καὶ μ' ἐπλήρωνε... καὶ τώρα δὲν ἔχει νὰ πληρώσῃ, καὶ σὲ λίγο δὲν θὰ ἔχη νὰ φάγῃ!.. (Τραβᾷ τὰ μαλλιά του:) "Ὁχού, συμφορά μας! "Ὅλα τὰ μαγαζιά μᾶς κόβουν τὴν πίστωσι... μᾶς κόβουν τὸ βούτυρο, τὸ γάλα, τὸ ἀλεύρι, τὴ ζάχαρι, τὸ μέλι, τὰ σιρόπια... Πάει, ἐχάσαμε

τ' αὐγά, τὰ καλάθια καὶ τὰ πασχάλια Δὲν θὰ ξαναστεῖλουμε πιά στὸ φούρνο οὔτε μπομπότα!

ΜΑΓΔΑΛΗΝΟΥΔΑ, κλαίονσα:— Δυστυχισμένη κυρία Παστακρέμα!... Καὶ ὅσω συλλογίζουμαι πῶς ἐξ αἰτίας μας!...

ΑΓΓΕΛΙΚΟΥΔΑ, ὁμοίως:— Ἡ λαιμαργία μας τὴν ἔχαντάκωσε!

ΤΟΤΟΣ:— Ὅριστε τὰ κοριτσάκια! "Ἄλλη θεραπεία δὲν ξέρουν, παρὰ νὰ μουςκεύουν μὲ δάκρυα τὰ μαντήλια τῶν.

ΛΙΚΟΥΔΑΚΗΣ, ζωηρῶς:— Σεῖς, κύριε Τοτέ, μήπως ξέρετε καμμιάν ἄλλη θεραπεία;

ΤΟΤΟΣ:— Μπορεῖ νὰ σκεφθοῦμε...

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ:—Ναί, ναί, ἄς σκεφθοῦμε!..

ἄς σκεφθοῦμε!... τί μπορεῖ νὰ γίνῃ; ΤΟΤΟΣ:— Ἐπιδοκιμάζετε κατ' ἀρχὴν... αὐτὸ εἶνε πολὺ εὐχάριστον. Λοιπὸν ἰδοῦ.

ΟΛΟΙ, ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον:— "Ἄς ἀκούσωμε... ἄς τὸν ἀφίσωμε νὰ μιλήσῃ... ΤΟΤΟΣ, καθ' ἑαυτὸν:— Ὅριστε! μὲ διακόπτουν γιὰ νὰ ποῦν ὅτι μὲ ἀφίσωμε νὰ μιλήσω! (Δυνατὰ;) Θέλετε νὰ συντάξωμε καὶ νὰ υπογράψωμε ὄλοι μας μίαν ἀναφορά;

ΛΙΚΟΥΔΑΚΗΣ, ἀπογοητευμένος:— Χυμὸν πολὺ ἀμφίβολη ἡ θεραπεία σας, κύριε Τοτέ...

ΜΠΕΜΠΗΣ, ἀρελῶς:— Ναί, ἐγὼ θέλω... μὰ τί θὰ πῆ ἀναφορά;

ΤΟΤΟΣ:— Ἀναφορὰν ἐνοῦ ταντὸσημον διακοίνωσιν... δηλαδὴ ἐπιστολὴν ὑπογεγραμμένην ἀπὸ πολλοὺς.

ΜΠΕΜΠΗΣ:— Μ' ἐφώτισες!...

ΤΟΤΟΣ:— Μὰ τί νὰ σοῦ κάμω ἀφοῦ δὲν ἐνεγῆς τ' ἀπλούστερα πράγματα; Νά' θὰ στείλωμε ἕνα γράμμα κοινὸν πρὸς τοὺς προμηθευτὰς καὶ δανειστὰς τῆς κυρίας Παστακρέμα...

ΜΑΓΔΑΛΗΝΟΥΔΑ:— Κοινόν; "Ὁχι δὲ! πρέπει νὰ εἶνε ἔκτακτον!

ΤΟΤΟΣ:— "Ἄλλη ἀνοησία! Κοινὸν ἐνοῦ κάμωμένο ἀπ' ὄλους μας. Τί λέτε, παιδιά; "Ὡς πελάται τοῦ Καταστήματος, ἔχομεν βέβαια κάποιον βάρος...

ΑΓΓΕΛΙΚΟΥΔΑ:— Εἰς τὴν συνειδητὴν μας;

ΛΙΚΟΥΔΑΚΗΣ:— Καὶ εἰς τὸ στομάχι μᾶς!

ΤΟΤΟΣ:— "Ὁχι καλέ! Θέλω νὰ πῶ ὅτι ἡ ὑπογραφή μας ἔχει κάποιαν ἀξία..

ΛΙΚΟΥΔΑΚΗΣ, βήχει ὡς νὰ διαμαρτύρηται:— Γκούχ!... οὐχ!... οὐχ!...

ΤΟΤΟΣ, εἰρωνικῶς:— Πῶς εἶπατε, κύριε Ζαχαροπλάστα;

ΛΙΚΟΥΔΑΚΗΣ:— "Ὁ, κύριε Τοτέ, σὰς εὐχαριστῶ ποῦ μὲ εἶπατε Ζαχαροπλάστα!... Μοῦ θυμήσατε ἔτσι τὴν πουδὶγκα, ποῦ τὴν ἀφίσα τόσῃν ὥρα καὶ θὰ μοῦ γάλασε. "Ὁ Θε μου! ἄλλη συμφορά! (ἀπελπισμένος, τρέχει καὶ ἐξέρχεται δεξιᾷ).

ΜΑΓΔΑΛΗΝΟΥΔΑ, ἐκπληκτῆ:— Τί ἔπαθε;

"Ὅλο τὸ μελάνι ἐχόθη! (Σελ. 165, στ. α')

ΔΙΑ ΝΑ ΓΙΝῆ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

(ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ, ΥΠΟ Β. ΝΙΕΜΕΡΟΒΙΤΣ-ΔΑΝΤΣΕΝΚΟ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ'. (Συνέχεια)

Οἱ λόγοι οὗτοι ἐπροξένησαν ζωηρὰν εὐχαρίστησιν εἰς τὸν Σάσιν καὶ ὁ ζήλος του ἠῤῥησε. Ἐσκαψε τὸ χῶμα, ἔδωσε ἀκόμη μίαν μὲ τὸν πέλεκυν, καὶ ἡ ρίζα ἐκόπη.

Συγχρόνως ὁ Βάσκας ἀπέκοπτε μίαν ἄλλην. Τὰ παιδιά ἐσπρωξάν τὸν κορμὸν, ὁ ὁποῖος ἐκλινόσθη. Ἄλλα μία ρίζα τὸν ἐκρατοῦσεν ἀκόμη. Ὁ Σάσας τὴν ἐκτύπησεν ἀλλὰ δὲν κατώρθωσε παρὰ νὰ τὴν ξεφλουδίσῃ.

"Ὁ, ἔκαμεν ὁ Βάσκας, ἔδω ἔχει ἀκόμη δουλειά. Πρέπει νὰ τὴν πελεκήσωμε καὶ οἱ δύο μαζί.

Ἐτοπθετήθησαν ὁ ἕνας ἀπέναντι τοῦ ἄλλου, καὶ ἤρχισαν νὰ κτυποῦν εἰς τὸ ἴδιον μέρος.

Ἡ ἐντομὴ ἐγίνετο ὀλογὸν βαθυτέρα, ὁ πέλεκυς εἰσῆρχετο ὀλογὸν περισσότερον εἰς τὴν ρίζαν, τὴν κρυμμένην ὑπὸ τὴν γῆν. Δύο τρίτ' κτυπήματα ἀκόμη, καὶ ὁ πέλεκυς ἔπεσεν εἰς χῶμα μαλακόν. Ὁ Βάσκας καὶ ὁ Σάσας ἔσπρωξαν καὶ πάλιν τὸν κορμὸν, ὁ ὁποῖος αὐτὴν τὴν φορὰν ὑπεχώρησε καὶ ἀνετράπη.

Ὁ Βάσκας ἐκάθησεν ἐπάνω μὲ ὕψος θριαμβευτικόν. —Κύτταξε, Σάσα! —Ποῦ; —Νά, ἐκεῖ πέρα! Ὁ Σάσας ἐκύτταξε πρὸς τὸ ὑποδείχθην μέρος.

—Βλέπεις καζάνια; Ὅλα 'μεῖς θὰ τὰ φάμε! Αἱ ἡλικιωμένοι γυναῖκες, ὅσαι δὲν ἦσαν πλέον ἀρκετὰ δυνατὰ διὰ νὰ ἐργασθοῦν εἰς τὸν ἀγρὸν, ἐμαγεῖρευαν.

Αἱ φλόγες ἔλειξαν τὰ καπνισμένα πλευρὰ τῶν μεγάλων χυτῶν. Πελώρια καρβέλια ἦσαν τοποθετημένα ἐκεῖ δίπλα. Καὶ ὁ καπνὸς ἀνέβαινε εἰς τὸν οὐρανόν, ὡς καπνὸς θυσίας εὐαρέστου εἰς τὸν Θεόν.

Γαργαλισθεὶς ἀπὸ τὸ θέαμα τῆς εὐωχίας, ποῦ τὸν ἐπερίμενε, ὁ Βάσκας ἔδραξε πάλιν τὸν πέλεκυν. Καὶ ὁ Σάσας τὸν ἐμιμήθη.

Μετὰ τὸν πρῶτον ἐκριζωθέντα κορμὸν, ἐξερρίζωσαν ἄλλον. Ἐως τὴν ὥραν τοῦ προγεύματος, εἶχαν ξεριζώσῃ τρεῖς.

—Λαμπρά, Ἀλέξανδρε Ἀλεξανδρόβιτς! ἔλεγε ὁ Πάρφιν Σίλιτς περιχαρῆς. Εἶμαι πολὺ εὐχαριστήμενος ἀπὸ

ἐσέ. Ὁ Βάσκας καὶ σὺ ἐργάζεσθε ὡς ἄνδρες. Καὶ ὁ θεὸς σου θὰ εὐχαριστηθῆ πολὺ ἅμα τὸ μᾶθη!

Ὁ Σάσας ἤθελε νὰ σχίσῃ καὶ ξυλὰ διὰ τὴν φωτιά, ἀλλ' ὁ γέρων τὸν ἐμπόδισε.

—Φθάνει, τοῦ εἶπε, μὴν κουράζεσαι πολὺ. Βάσκα, ἀφίσε τα. Εἶνε ὥρα νὰ φάμε, ἡ σούπα ἔγινε. Τὸ Ἐθαγγέλιον λέγει: Μόνον ὁποῖος ἐργάζεται εἶνε ἄξιος καὶ νὰ τρώγῃ. Σεῖς ἐργασθήκατε μὲ τὸ παραπάνω — ἐμπρὸς λοιπὸν!

Ἡ Μελανία ἔβυσε ξυλοράκια, τὰ ὅποια θὰ ἐχρησίμευαν ὡς πηροῦνια διὰ τὸ κρέας. Καθένας εἶχε πάρῃ μαζὶ τοῦ τὸ κουτάλι του. Ὁρεκτικῆ εὐωδία ἐσκορπίζετο εἰς τὸν ἀέρα καὶ ὁ Βάσκας μετὰ δυσκολίας ἐκρατεῖτο... Ἄλλα

"Ἦσαν καὶ οἱ δύο συγκεκμημένοι... (Σελ. 166, στ. α')

μακρὰν εἰργάζοντο ἀκόμη. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὄλοι συνηθροίσθησαν ὀλόγυρα εἰς τὰ καζάνια. Ἐπάνω εἰς τοὺς κορμούς, ποῦ δὲν εἶχαν ξεριζωθῆ ἀκόμη, ἐτοπθετήσαν σανίδας, καὶ ἐπάνω εἰς τὰς σανίδας τὰ πιάτα μὲ τὴν λαχανόσουπαν.

—Μᾶς συμπάθατε, παιδιά, ἂν λείπη καὶ τίποτα! ἔλεγε ὁ ἰδιοκτήτης.

—Ὅλα λαμπρά, εἶμεθα πολὺ εὐχαριστημένοι, ἀπαντοῦσεν ὁ Πάρφιν.

—Ἐνα ποτηράκι, ἀδελφία... Στὴν ὑγεία σας, καὶ σὰς εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὴν καλὴν σας βοήθεια.

Ὁ ἰδιοκτήτης ἐμοίραζε κρασιὰ καὶ ἐχαίρετοῦσεν ὄλους ὅσοι εἶχαν ἐργασθῆ εἰς τὸ κτήμα του.

ΤΟΤΟΣ:— Δὲ βαρύνεσαι! ἄς συντάξωμε 'μεῖς τὴν ἀναφορά μας!...

ΜΑΓΔΑΛΗΝΟΥΔΑ:— Ποῖος θὰ τὴν γράψῃ; ΑΓΓΕΛΙΚΟΥΔΑ:— Ἐγὼ!...

ΜΠΕΜΠΗΣ:— Ἐγὼ!...

ΤΟΤΟΣ:— Καθόλου! Ἐγὼ εἶμαι ὁ μεγαλύτερος! [Τὰ παιδιά συνωθοῦνται, ὁρμῶντα ποῖον νὰ πρωτοπάρῃ τὸ καλαμάρι καὶ τὴν πένναν. Πάτηε τὸ καλαμάρι καὶ σπάζει].

ΛΙΚΟΥΔΑΚΗΣ, ἐπιστρέφων ἀπελπισμένος, καθ' ἑαυτὸν:— Πάει, μοῦ χάλασε καὶ ἡ πουδὶγκα!... Ὅσα γλυκίσματα δὲν πετυχαίνου, εἶνε γιὰ τὸν ὑπὲρ-την. Ναί, μ' αὐτὸ ποτέ!... Φθάνει πιά!

ΤΟΤΟΣ:— Ὅλο τὸ μελάνι ἐχόθη!

ΜΠΕΜΠΗΣ:— Καὶ τὸ καλαμάρι ἔσπασε!

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ:— Πῶς νὰ κάμωμε; Δὲν ἔχομε καιρὸ!

ΤΟΤΟΣ, σκεπτικῶς:— Ἐδιάβασα ἱστορίας φυλακισμένων, ποῦ ἔγραφαν μὲ τὸ αἷμά τους.

ΜΑΓΔΑΛΗΝΟΥΔΑ:— "Ὁ, φρίκη!...

ΑΓΓΕΛΙΚΟΥΔΑ:— Ἀνατριχιάζω!...

ΤΟΤΟΣ:— Πρὶν λιποθυμήσετε, ἀκούστε: Μποροῦμε ν' ἀντικαταστήσωμε τὸ αἷμα μὲ σιρόπι βύσσινου... (Παίρνει μίαν φιάλην καὶ τὴν δοκιμάζει:) Ἐξοχο αὐτὸ τὸ μελάνι!...

ΑΓΓΕΛΙΚΟΥΔΑ:— Οἱ δανεισταὶ θὰ νομίσουν πῶς εἶνε αἷμα ἀληθινόν... καὶ θὰ συγκληθοῦν...

ΤΟΤΟΣ:— Νὰ ποῦ κάτι κῶδε καὶ τὸ μυαλὸ τῶν κοριτσιῶν!... Ὁρατὰ! (Ἐνθρονίζεται εἰς τὸ Ταμῆον, βουτᾷ τὴν πένναν εἰς τὸ σιρόπι καὶ ἀρχίζει νὰ γράφῃ, ἀπαγγέλλων τὰ γραφόμενα:) Ἄξιότιμοι κύριοι, ἐπιτρέψατε εἰς ὀμάδα μικρῶν Ζαχαροπολιτῶν...

ΑΓΓΕΛΙΚΟΥΔΑ καὶ ΜΑΓΔΑΛΗΝΟΥΔΑ, ζωηρῶς:— Καὶ Ζαχαροπολιτῶν!...

ΜΠΕΜΠΗΣ, καθ' ἑαυτὸν:— Εἰς ὀμάδα;... Τί σομὰδα λέει;...

ΤΟΤΟΣ, γράφων:— «... καὶ Ζαχαροπολιτῶν, νὰ συνηγορήσουν ὑπὲρ τῆς Κυρίας Παστακρέμα. (Ὁ Λιχουδάκης, μὲ τοὺς ἀγκῶνας ἐπὶ τοῦ γραφείου, ἀκούει, κἀμνων κάθε τόσον νεύματα ἐπιδοκίμαστικά. Ὁ Τοτὸς ἐξακολουθεῖ.) Εἶμεθα ἐκ τῶν κυριωτέρων πελατῶν...

ΑΓΓΕΛΙΚΟΥΔΑ καὶ ΜΑΓΔΑΛΗΝΟΥΔΑ, ὡς ἄνω:— Καὶ πελατῶν!...

ΤΟΤΟΣ, γράφων:— ... καὶ πελατῶν τοῦ Ζαχαροπλαστείου, καὶ ἔχομεν εἰς αὐτὸ μικρὰν τινα πίστωσιν, ἐπομένως καὶ λογαριασμοὺς ἀνεσφλητῶς. Ἀνήκομεν ὅμως, κύριοι, εἰς ἐντίμους οἰκογενεῖας καὶ οἱ λογαριασμοὶ μας θὰ ἐξοφληθοῦν, βεβαιωθῆτε, μέχρι λεπτοῦ.» Καλὰ δὲν τὰ λέω;

ΑΓΓΕΛΙΚΟΥΔΑ:— Καλὰ! μὰ δὸς μας τὴν πένναν νὰ γράψωμε καὶ μεῖς μερικὰ. (Ἔπεται συνέχεια)

ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

— Και σάς, 'Αλέξανδρε 'Αλεξανδρόβιτς και Βάσκα, σάς ευχαριστώ πολύ' εκάματε τόση δουλειά!

Και τους έχαιρέτησε με μεγάλην σοβαρότητα—κρασί όμως δεν τους έδωσε. 'Ο ήλιος τώρα έκαie πολύ, άλλ' οι τράπεζαι εύρισκοντο εις την σκιάν. Μετά τὸ γεῦμα, εξηπλώθησαν ὑπὸ τὰ δένδρα. 'Ο Κολοβός εξηπλώθη πλησίον τοῦ Σάσα.

— Λοιπόν... δὲν ἀλλάξετε γνώμη; ἠρώτησεν ὁ Βάσκας χαμηλοφώνως.

— 'Όχι.

— Θὰ τοῦ κακοφανῆ τοῦ Πάρφιν.

— Τὸ ξεύρω... Καί μὲνα μοῦ ἐρχεται ἄσχημα... ἀλλὰ ἔχω νὰ ἰδῶ τόσον καιρὸ τῆ μητέρα μου!

— Δὲν περιμένεις ἀκόμη λίγο;

— Γιατί;

— Μπορεῖ νὰ γυρίσῃ ὁ θεὸς σου.

— Μπορεῖ καὶ νὰ μὴ γυρίσῃ παρὰ τὸ χεῖμῶνα, καὶ ἀκόμη ἀργότερα, τὴν ἄνοιξιν...

— 'Έχεις δίκιο... 'Εγὼ ὅμως θὰ στενοχωριέμαι πολὺ χωρὶς ἐσένα... 'Αλήθεια, σοῦ ετοίμασα ψωμὶ κ' ἕνα σακκοῦλι φρουτούκια... Δὲν ἄφισα φωνῆὰ ποῦ νὰ μὴ τῆ ληστέψω. 'Αλλὰ δὲν πειράζει' οἱ σκίυρου μαζεύουν ἄλλα... Ποιὸς θὰ μᾶς διαβάξῃ τώρα;

— Τώρα πιά ξέρετε νὰ διαβάξετε μόνοι σας.

— Νὰ διαβάζουμε ναί, νὰ γράφουμε ὅμως;... Τὰ γραφίματά μας μοιάζουν με ὀρθοσκαλισματα...

— Κάμετε ὅπως μπορέσετε. 'Αν δὲν εἶχα μητέρα, μάλιστα. 'Αφοῦ ὅμως ἔχω, πρέπει νὰ πάω εἰς τὴν μητέρα μου.

— Καὶ οἱ λύκοι;...

— Μὰ δὲν σοῦ εἶπα πῶς δὲν τοὺς φοβᾶμαι;

— Στὸ δάσος, μπορεῖ κανεὶς νὰ κρυφθῆ σὲ κανένα δένδρον' στῆ στέππα ὅμως;

— Τί γυρεύουν λύκοι στῆ στέππα;

— 'Αν ἦταν νὰ ξαναγυρίσωμε ἐδῶ, θὰ ἐρχόμουν κ' ἐγὼ μαζί σου, συνεπέραναν ὁ Βάσκας. 'Αλήθεια, ἂν ἰδῆς τὸ θεὸ μου, πῆς του πῶς ὁ Βάσκας δὲν θὰ ξαναγυρίσῃ πιά στὸ σπίτι του, πῶς εἶνε πολὺ καλὰ ἐδῶ ποῦ εἶνε, καὶ πῶς δὲν λυπᾶται καθόλου ποῦ δὲν τὸν βλέπει καὶ ποῦ δὲν τρώει τίς ξυλιές του!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ'.

'Ο Σάσας φεύγει.

'Όταν ὁ Σάσας ἐξύπνησεν, ἦτον ἀκόμη σκοτάδι... 'Αποφασίσας τὴν προτεραιαν νὰ ξεκινήσῃ σήμερον πρωτῆ-πρωτῆ, ἐροβεῖτο μὴ τὸν πάρῃ ὁ ἴππος, καὶ ὄλην ἐκείνην τὴν νύκτα ἐλαγοκοιμήθη. 'Ο Βάσκας τὸν εἶχε παρακαλέσῃ νὰ τὸν ἐξυπνίσῃ. 'Ο μικρὸς ἐροβεῖτο μήπως ὁ φίλος του φύγῃ διὰ πάντα χωρὶς νὰ τὸν ἰδῆ καὶ νὰ τὸν ἀποχαιρετήσῃ.

'Ο Σάσας ἐπῆρε ἕνα σακκοῦλι γεμᾶτον ξεροκόμματα καὶ μίαν φιάλην ἀδειανήν, τὴν ὁποίαν ἐσκόπευε νὰ γέμισῃ εἰς τὸ δάσος. Καὶ ἐκραξε τὸν Κολοβόν.

— Γιατί ξυπνᾶμε ἔτσι πρωτῆ; ἐγρύλλισεν ὁ σκύλος.

'Αλλὰ δὲν εἶχε καιρὸν νὰ εἶπῃ περισσότερα. 'Ο κύριός του ἐβιάζετο, τὸν ἐσπρωγχε, τοῦ ἔδωσε μάλιστα καὶ μίαν κλωτσιάν.

— 'Εμπρός!

'Ο Βάσκας ἐκοιμᾶτο εἰς τὴν ἀποθήκην. 'Η θύρα ἦτο ἀνοικτῆ.

'Ο Κολοβός, ἄμα εὐρέθη εἰς τὴν αὐλήν, ἐσυλλογίσθη:

— 'Αφοῦ ετοίμαζεται κατὶ ἐκτακτον, δὲν μπορεῖ νὰ λείψῃ ὁ Βάσκας!

Καὶ τρέξας εἰς τὴν ἀποθήκην, ἐτρέβηξε τὸν κοιμώμενον ἀπὸ τὰ πόδια.

'Ο Βάσκας, χωρὶς νὰ ἐξυπνήσῃ, τὸν ἀπόθησε' ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ Σάσας ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸ κατώφλι τῆς θύρας.

— Λοιπόν, σύντροφε, ἐγὼ φεύγω.

'Ο Βάσκας ἐστασίθη νὰ σηκωθῆ καὶ νὰ τρέξῃ.

— Τὴρ' ἀμέσως;

— 'Αμέσως. Δὲν ἔχω καιρὸν νὰ περιμένω. 'Απόψε θὰ διανυκτερεύσω εἰς τὸ δάσος, καὶ αὔριο, πρωτῆ-πρωτῆ, θὰ μῶ πιά εἰς στέππες.

— Κ' ἐγὼ ἔλεγα...

— Τί;

— Πῶς θὰ μείνης ἐδῶ.

— 'Α μῦθ'!

Καὶ ὁ Σάσας συνέσφιξε τὰ χεῖλη ἀποφασιστικῶς.

'Ο Βάσκας ἐνεδύθη, ἐνίψε τὸ πρόσωπόν του εἰς τὴν βρύσιν, ἐξηφανίσθη μίαν στιγμὴν καὶ ἐπανήλθε κρατῶν ἕνα σακκοῦλι.

— Δός μου καὶ τὸ δικό σου... θὰ τὰ σηκῶσω ἐγὼ καὶ τὰ δύο... 'Έχεις πολὺ δρόμον προστὰ σου!

'Ο Σάσας ἐδίστασεν ὀλίγον, ἔπειτα ἔδωσε τὸ σακκοῦλι του εἰς τὸν Βάσκαν, διότι, πραγματικῶς, ἔπρεπε νὰ οικονομῆ τὰς δυνάμεις του.

'Εξημέρωνε. 'Ο οὐρανὸς ἐγίνετο λευκόφαιός. Εἰς τὸ ἠμίφως, τὰ δένδρα τοῦ δάσους προσελάμβανον κατὶ τὸ μυστηριώδες. Μεταγχολικὸς φλοῖστος ἤκουετο μακρόθεν' ἦτο ὁ ῥαῆξ, ὁ ὁποῖος ἐφλοῖσθιζε τόσον φαιδρὰ ὅταν τὸν ἐφώτιζεν ὁ ἥλιος.

— Λὲς καὶ κλαίει! παρετήρησεν ὁ Βάσκας περίλυπος.

'Εβάδιζαν σιωπηλοί. 'Ήσαν καὶ οἱ δύο συγκεκλιμένοι καὶ δὲν εἶχαν καμμίαν ὄρεξιν νὰ μιλοῦν.

— Νὰ τὸ δένδρον μας! εἶπεν ἔξαφνα ὁ Βάσκας' θυμᾶσαι ποῦ μᾶς ἔσωσε ἀπὸ τὰ δόντια τοῦ λύκου;

'Εφάνη μίαν μικρὰ λίμνη. 'Ο Βάσκας

εἶχε ρίψῃ ἐκεῖ—μέσα ψαράκια, τὰ ὁποῖα εἶχε πιάσῃ εἰς τὸ ποτάμι, καὶ τώρα τὰ ψαράκια ἐκεῖνα ἐμεγάλωναν μίαν χαρὰ εἰς τὴν νέαν των κατοικίαν.

(Ἔπεται συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΗΣ

ΜΙΚΡΟΚΟΣΜΟΙ
ΤΟ ΕΥΡΗΜΑ

Δυὸ φτωχόπαιδα ξυπόλυτα βρήκανε τὴν τύχη τους στὸ δρόμον. 'Ήτανε μὲ δραχμὴν. Τὴν ἀρπάξαν, τὴ χάραξαν καὶ τὰ μάτια λαμπρῶν, τὴ χαϊδεψαν μὲ τρεμουλιαστὰ τὰ χεῖρα, κ' ὕστερα μάλλωσαν ποιὸς νὰ τὴν πάρῃ.

Τέλος τὸ δικὸν ἐβγάλε τὴν ἀπόφασιν. Τ' ἀγῶρια μοιρασθήκαν τὸ εὐρημα, ἴσα καὶ φρόνιμα, στὰ δύο. Κ' ἐκεῖ νὰ σου ἕνας μάγος ποῦ διαλαλοῦσε πράγματα φανταχτερά, νὰ κ' ὁ ψωμᾶς ἀπέναντι μὲ τὰ ζεστὰ ψωμιά του.

— Τί θὰ πάρῃς; εἶπε ὁ ἕνας ὁ μικρός.

— Ψωμί, ὁ ἄλλος ἀποκρίθηκε. 'Ηθελα νὰ τάχα ἔλα τὰ ψωμιά, νὰ φάω, νὰ φάω... Θὰ πάρω ἕνα 'κατοστάρι τῶρα, καὶ θὰ φυλάξω τ' ἄλλα τὰ λεφτά μου. Αὔριο δὲ θὰ ξαναδρῶ δραχμὴ.

— 'Εγὼ, εἶπε ὁ πρῶτος, θὰ πάρω ἀπὸ τὰ φῶσφορα τὰ κόκκινα, τὰ πράσινα καὶ τὰ γαλαζία. Εἶδες ποτέ σου τέτοια; Σὰν ἀνάψῃς ἕνα, γίνεσαι κ' ὁ ἴδιος κόκκινος καὶ πράσινος κ' ὁ, τι θέλεις. Τώρα θὰ σὲ κάμω νὰ θαμᾶξῃς, κακομοίρην.

'Ο μάγος ἔπαιρνε τίς δεκάρες του μὲ μίαν, κ' οἱ φλόγες οἱ πολύχρωμες μεθοῦσαν τὸ μικρὸ τὸ σπάταλο.

Εἶχε τραβηχθῆ ὁ ἄλλος στῆ σκιά καὶ δὲ μιλοῦσε, οὐτ' ἔδειχνε κανένα θαυμασμό, ἴσως οὔτε κ' ἔβλεπε καθόλου. Σιγομασοῦσε τὸ κομμάτι του σὰν ποντικὸς στήν τρύπα του.

Τέλος ξεψύχῃσαν τὰ φῶτα τὰ μαγικά. Κ' ἔγινε σκοτάδι πάλι. 'Ο μάγος, κ' αὐτὸς εἶχε χαθῆ. Σιωπῆ γιὰ λίγο βᾶσταξε.

— Πᾶν ἄρα τὰ λεφτά μου! εἶπε πρόσχαρος ὁ χαροκόπος. Ποῦ εἶσαι, σύ;

— Τρώγω, εἶπε ὁ ἄλλος ἀόρατος.

— Δῶσε μου κ' ἐμένα λίγο ψωμί. Πεινάω.

— Δὲ σοῦ δίνω. 'Εφαγες φῶσφορα.

— Τὰ φῶσφορα δὲν τὰ χαρήκαμε μαζί;

— 'Όχι, τὰ λεφτά ἦτανε δικὰ σου.

'Αρχισε ὁ μικρὸς ἀπὸ τὸ ῥόδον του νὰ τρέχῃ. 'Ο ἄλλος ὅμως δὲν τὸν ἀκολουθεσε. 'Εμειν' ἐκεῖ ἀμίλητος. 'Ονειρεύονταν τὰ φῶτα μὲ μάτια ὀλάνοικτα. 'Υστερα ἔφυγε ἀπ' ἄλλο δρόμον. Καὶ τὸ τραγοῦδι του ἀντηχοῦσε ξέθαυρον τριγύρω.

[Ἀπὸ τὴν «Νέαν Ζωὴν»]

I. ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
M. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΛΕΥΚΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

[Ἴδε φυλλάδιον 9ον, σελ. 71]

1.—Εἰς τὴν σελίδα 65, στήλ. α, στίχ. 8, λείπει ἡ λέξις ἀμαξιάδες.

[Οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὸν Διαγωνισμὸν ἀπήντησαν ὅτι λείπει ἡ λέξις ἔππους. 'Αλλ' ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ λέξις αὕτη εἶνε μικροτέρα τῆς ζητουμένης—καὶ ἐπομένως τοῦ λευκοῦ χώρου—κατὰ δύο γράμματα, δὲν θὰ ἤρμοζε τόσον καὶ εἰς τὸν διάλογον μεταξὺ ἀνθρώπων τοῦ λαοῦ. Τὸ πολὺ-πολὺ, ὁ Πὸς θὰ ἔλεγε «βίαζε τὰ ἄλογά σου». Μερικοὶ ἔγραψαν δὴναός. 'Αλλὰ εἶνε ἀσάμια χονδρὸν. Ἄλλοι δὲ Μπρὸς εἶνε ὁ δὴναός, ὁ ἔχων ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀμαξιάδες ἢ γέμισαι. 'Η ζητουμένη λέξις ἤμποροῦσε, τῶντι, νὰ ἦτο καὶ ἡ ρωσικὴ γέμισαι ὡς ἀναφερομένη συχνὰ εἰς τὸ μυθιστόρημα. 'Αλλ' ἐδῶ ἔπρεπε νὰ συλλογισθῆ κανεὶς ὅτι ὁ μεταφραστὴς τὴν ἀπέφυγε διὰ λόγους εὐφωνίας. 'Η φράσις δηλαδὴ «βίαζε τοὺς γέμισαι σου» θὰ ἦτο κακόφωνος.—Ἐκτὸς τοῦ βραβευομένου, ὁ ὁποῖος εἶδεν ἕλας τὰς λέξεις, τὴν πρώτην αὐτὴν—ἀμαξιάδες—δὲν εἶρε παρὰ μόνον ὁ Φιλοπάρις 'Ελλην. 'Η Μόνωσις γράφει ἀμαξιάδες, τὸ ὁποῖον δὲν χωρεῖ, ἐπειδὴ ἔχει δύο γράμματα παραπάνω. 'Ορθῶς ἀπήντησαν κατ' ὄσιναν καὶ ὅσοι ἔγραψαν ἀνθρώπους. 'Ο Πὸς ἤμποροῦσε νὰ εἶπῃ πρὸς τὸν Μπρὸς γενικῶς «βίαζε τοὺς ἀνθρώπους σου». Καὶ ἡ λέξις εἶνε μεγαλύτερα κατὰ ἕνα γράμμα—μικρὰ διαφορά.]

2.—Εἰς τὴν σελίδα 66, στήλ. β, στίχ. 8, λείπει ἡ λέξις μάλλον.

[Τὴν λέξιν αὐτὴν τὴν ἦσαν σχεδὸν ὅλοι. 'Ημποροῦσε νὰ ἦτο καὶ ἡ λέξις περισσότερον, εἰν... ἐχωροῦσεν. 'Όσοι ὅμως ἔγραψαν ἦτον ἢ ὀλιγώτερον, ἔκαμαν λάθος.]

3.—Εἰς τὴν σελίδα 66, στήλ. γ, στίχ. 63, λείπει ἡ λέξις λαμπράν.

[Ἦνε πολὺ περιεργὸν ὅτι, ἐκτὸς τοῦ βραβευομένου, κανεὶς ἄλλος δὲν εἶρε τὴν κοινοτάτην αὐτὴν λέξιν. Καὶ αὕτη ἡ Ἐρυθρὰ Γαλέρα, ἡ ὁποία παρέταξεν ἕλας σχεδὸν τὰς δυνατάς λέξεις—καλὴν, σωστήν, ὀρθήν, ὀραίαν, δικαίαν,—ἐλησημόνησε μόνον τὸ λαμπράν. Καὶ ὅμως ἡ φράσις «λαμπρὰ συμβουλή» εἶνε τόσον συνεπισημμένη!]

4.—Εἰς τὴν σελίδα 67, στήλ. α, στίχος προτελευταίος, λείπει ἡ λέξις πρόποδος.

[Τὴν ἦσαν οἱ περισσότεροι καὶ ἀπορῶ πῶς δὲν τὴν ἦσαν ὅλοι. Διὰ τὴν μερικὴν ἔγραψαν πόδας; 'Έχει πόδας τὸ βουνόν;]

5.—Εἰς τὴν σελίδα 67, στήλ. β, στίχ. 51, λείπει ἡ λέξις ἥλιον. [Φῶς φανερόν!]

6.—Εἰς τὴν σελίδα 68, στήλ. α-β, στίχ. 25, λείπει ἡ λέξις ξαναρωτᾶ.

[Ἐκτὸς τοῦ βραβευομένου, δύο μόνον τὴν ἦσαν: 'Η Ἀγκυρα τῆς Σωτηρίας καὶ ἡ Κυρία Σκαρφαλόστρα. Οἱ περισσότεροι ἔγραψαν ἠρώτησεν, τὸ ὁποῖον δὲν ταυριάζει οὔτε εἰς τὴν περίστασιν οὔτε εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς Κυρία-Μάρθας. Μερικοὶ ἔγραψαν ἀπήντησεν ἢ ἀπεκρίθη. Μέγα λάθος. 'Εδῶ εἶνε φανερώτατον ὅτι ἡ Λιλίκα ρωτᾶ, καὶ μάλιστα ξαναρωτᾶ...]

7.—Εἰς τὴν σελίδα 69, στήλ. α, στίχ. 41, λείπει ἡ λέξις τρέμη.

8.—Εἰς τὴν σελίδα 69, στήλ. γ, στίχ. 6, λείπει ἡ λέξις ἀριστοκρατία.

9.—Εἰς τὴν σελίδα 70, στήλ. β, στίχ. 8, λείπει ἡ λέξις ἰδρωτᾶ.

10.—Εἰς τὴν σελίδα 70, στήλ. γ, εἰς τὸν Πῖον στίχον τοῦ πονήματος, λείπει ἡ λέξις παλμοῦς.

[Μερικοὶ ἔγραψαν σφυγμοῦς. Δὲν τὸ θεωρῶ σπουδαῖον λάθος. 'Η λέξις ἔχει ἕνα μόνον γράμμα παραπάνω καὶ σχεδὸν τὴν ἴδιαν ἐν-

νοίαν διατηρεῖται δὲ ἡ ὁμοιοκαταληξία].

11.—Εἰς τὴν σελίδα 71, στήλ. γ, στίχ. 14, λείπει ἡ λέξις κάστανά.

[Μερικοὶ ἔγραψαν ἀρνί. 'Ακούσατε ποτὲ νὰ ψῆθουν ἀρνί στὸ μαγγάλι;]

12.—Εἰς τὴν σελίδα 72, στήλ. β, εἰς τὸν ἕκτον στίχον τοῦ Στοιχειογράφου, λείπει ἡ λέξις κόπον.

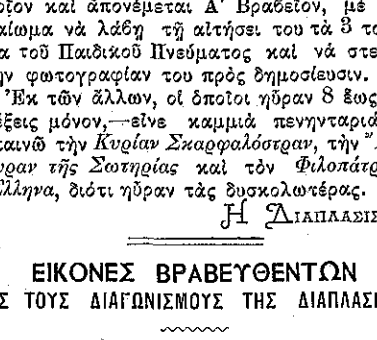
[Αὐτὴν πλέον, χωρὶς κόπον, τὴν ἦσαν ὅλοι!]

Εἰς τὸν Μικρὸν Διαγωνισμὸν τῶν Λευκῶν Λέξεων ἔλαβαν μέρος ὅσοι σχεδὸν οἱ φίλοι μου, οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον καὶ δικαίωμα. Δηλαδὴ ἀμέτροι!... Κατὰ τοὺς ὅρους, Βραβεῖον θὰ ἐλάβανε μόνον ἕνας, ἐκαίτιος ἐπὶ 12 λέξεις, ὁ ὁποῖος θὰ εἶρισκε καὶ τὰς 12 λέξεις, καὶ ἂν τυχόν οἱ τοιοῦτοι λῦται ἦσαν πολλοί, τὸ Βραβεῖον θὰ πένεμετο διὰ κλήρου. Δὲν παρουσιάσθη—εὐτυχῶς ἢ δυστυχῶς,—ἡ ἀνάγκη νὰ προσφύγῃ εἰς κληρώσεις. Διότι μόνον ἕνας εἶδεν ἀκριβέστατα καὶ τὰς δώδεκα λευκὰς λέξεις: Εἶνε ὁ 'Ερμάνης [10ε] εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἀπονέμεται Ἄ Βραβεῖον, μὲ δικαίωμα νὰ λάβῃ τῆ αἰτήσεϊ του τὰ 3 τομῆδια τοῦ Παιδικοῦ Πνεύματος καὶ νὰ σταλῇ τὴν φωτογραφίαν του πρὸς δημοσίευσιν.

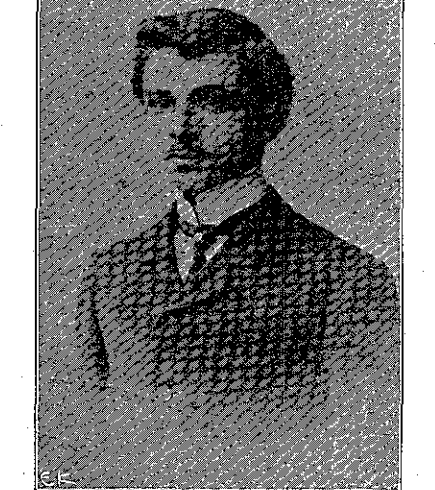
'Εκ τῶν ἄλλων, οἱ ὁποῖοι ἦσαν 8 ἕως 10 λέξεις μόνον,—εἶνε καμμιὰ πενήνταρτα,—ἐπανῶ τὴν Κυρία Σκαρφαλόστρα, τὴν Ἀγκυρὰ τῆς Σωτηρίας καὶ τὴν Φιλοπαρίδα 'Ελληνα, διότι ἦσαν τὰς δυσκολοτέρας.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

EIKONES BRABEYΘENTΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Βραβευθὴς
ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον 'Ελληνόπουλος
Εἰς τὸν 104ον Διαγωνισμὸν τῶν Λέξεων
[Ἴδε Διάπλασιν ἔ. 2. σελίς 94]

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Βραβευθὴς
ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον 'Ελληνόπουλος
Εἰς τὸν 104ον Διαγωνισμὸν τῶν Λέξεων
[Ἴδε Διάπλασιν ἔ. 2. σελίς 94]

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

'Ο Τοτὸς Θέλων νὰ δοκιμάσῃ τὸ πνεῦμα τοῦ φίλου του, τὸν ἐρωτᾶ ἔξαφνα:
— Ἐρεῖς; Νίκο, πῶς λένε τὸ παιδί τοῦ κοινουπιού;
Καὶ ἐκαίτοι χωρὶς νὰ τὰ χάσῃ, ἀπαντᾷ σοβαρώτατα:
— Κουνουπίδι!
Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Καρκακάξας

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ..

ΤΟ ΠΑΕΧΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ
Εὐχαριστῶ ἀπὸ καρδίας τοὺς φίλους μου καὶ τὰς φίλας μου ποῦ μοῦ ἔστειλαν καὶ πάλιν τὰ φραιότερα κίχκινα αὐγά, τὰ πῶ χαριτωμένα ἄπτα καὶ παχουλά ἀρνάκια, τίς δροσερώτερες πατχαλιές καὶ χίλια ἄλλα πράγματα—ἄρα ζωγραφισμένα σὲ πασαλινές κάρτες,—διὰ νὰ μοῦ εὐχηθῶν τὸ Χριστὸς Ἀνέστη. Καὶ τοῦ χρόνου, ἀγαπητὰ μου παιδιὰ.

ΣΥΓΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ

ΠΤΩΧΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ
4 καὶ 5. — 'Ο Μουρηγιῆς 'Απόλλων, ἀβλέπων ὅτι οἱ συνδρομηταὶ μου εἶνε διατεθειμένοι νὰ ἐγγράφουν ἀπόρους' μοῦ συστάξῃ δύο πτωχὰ παιδιὰ ἐκ Βόλου πολὺ φιλόμουσα, ποῦ ἀθὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐκφράσῃ κανεὶς τὴν ἀγάπην των διὰ τὴν Διάπλασιν.
'Η Καρκακάξα ἐνέγραψε διὰ μίαν ἀκόμη τριμηνίαν τὸν ὕπ' ἀριθ. 25 τοῦ 1907 συτη-
θέντα ἄπορον ἐκ Πειραιῶς. Εἰγὲ τῆς!

'Αλήθεια, 'Αποκηράτικη Μουσουῖνα, μερικοὶ ἐπισκέπται τοῦ γραφείου μου ἔχουν τὴν καλωσύνην νὰ μουτιοῦρουν τοὺς τοίχους τῆς εἰσόδου με τὰς υπογραφὰς των. 'Αλλὰ τί εἰμπορῶ νὰ κάμω... παρὰ νὰ φέρω ἕνα μάλιστα νὰστρίψιν;
Χαίρω, Ζήνω ἢ Πατρίς, ποῦ σοῦ ἄρσσε τόσον τὸ Σῆμά μας. Ναί, τὴν φίλην σου βεβαίως τὴν ἐνθυμούμαι, ἀλλ' αὕτη φαίνεται μ' ἔλησημόνησε, διότι ἀκόμη δὲν μοῦ ἔστειλε 10 φρ. ποῦ μοῦ ὀφείλει διὰ τὸ ἔτος 1906.
Μαγεμένο Κῆμα, εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς καλὰς διαβήσεις. Ναί, τώρα ποῦ παρετάθη ἡ προθεσμία τοῦ Ψεσπαθώματος, καὶ πολλοὶ ἄλλοι φίλοι μας, ὅπως σύ, θὰ λάβουν καιρὸν νὰ ἐνεργήσουν ἀποτελεσματικῶς. Καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ἐκείνο ποῦ ποθοῦμεν ὅλοι, θὰ γίνῃ.

Πλοίαρχε Νέμε, ἡ ἐπιτολὴ σου μ' ἐφαίδρυνε πολὺ, προπᾶντων μὲ τὸ χαριτωμένον ἐκείνο ἐπιστόδιον. Διὰ τὸ ἄλλο ποῦ μοῦ γράφεις, ἀπλούτερον καὶ ἀσφαλτέρον εἶνε νὰ σημειώνης εἰς κἀθε σου παραγγεῖλιαν τὴν διεδουνην ποῦ θέλεις.
'Οραίαις ἐπιστολάς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομίδα καὶ οἱ ἐξῆς: Μελαχροινὴ 'Αφροδίτη, Μελαχροινὸν 'Ελληνόπουλον, 'Ελιῖς τῶν Δουσιτῶν, 'Ελλημιχὸς 'Ασῆς, 'Ασῆρον τῆς Δόξης καὶ Μουρηγιῆς 'Απόλλων.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Ὅδδεν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανοῦται ἐν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τὸ δικαίωματος φρ. 1.] Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανοῦμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1908. 'Όσα συνοδεύονται ἀπὸ α, ἀνήκουν εἰς ἀγῶρα, καὶ ὅσα ἀπὸ κ

νον Βλάκων—τό Ζυζάνιον Πατρών με τό Μελαχρινό 'Ελληνόπουλο, Ξανθόν Μονομέ και 'Αφρίον Κύμα—τό 'Αραχρόντιο Βουπό με τό Ξανθό 'Εγγλεόπουλο—τό Γλυκοχάραγμα με τήν 'Αθάνατον 'Ελλάδα—ή 'Αιγυπτία Βασιλοπούλα με τήν Δεκαοκταετιδα 'Ορειοπόλου, 'Ερνάνη και Ξανθό 'Ελληνοπούλο—ή 'Ιδανικότης με τήν 'Αιγυπτίαν Βασιλοπούλα, 'Εθνικήν 'Εκδίησιν και Πισιν-Πατριδα—ό Χιανός Λιμήν με τήν Πέτραν του 'Ομήρου και Ναυαρχον της Σαλαμίνας—ή Μπόρι με τόν Δικηγόρον των Συνοδηγών, 'Αγγελο της 'Ελλάδος και 'Αγροβιολέταν—ή Μιρόζα με τό Χιόνι του Ταυγέτου—ό Κηρύξ του Δικαίου με τήν Κάριαν, 'Αθάνατον 'Ελλάδα και 'Αγγελο της 'Ελλάδος—ό Μέγας 'Ηρακλής με τό Τραγοίδι του Δάσου, Νηρηίδα του Δαίμονος και Καθολογία της Μαμμής—τό Πνευστόλοστο Νησί με τό Μενεξεδέριο Μπουκατάκι και 'Ενδοξον 'Υδρον—ό 'Ελαιοφόρος με τόν 'Αμύκλαν Βάρκαν, 'Εθνικόν 'Υμνον και 'Αγκυραν της Σωτηρίας—ό Μάρκος Αδόφλιος με τήν 'Ανοιγν του Βοσπόρου—ή Χρυσή Καρδιά με τό 'Ερωσις ή Θάνατος, Ποιμενίδα της 'Ιθης και Συναγην Ξανθούλαν—ή Εύχη της Μάννας με τήν Φαγατινήν 'Εσπεραντίαν, Μελαχρινήν Χιότιση και 'Ανθος της Χιον—ή Δεκαοκταετις 'Ορειοπόλος με τόν Χιονισμένον Αίονα και της Φράκκης τ' 'Αγροβιολέταν—ό Διαβολάκος της 'Αλεξανδρείας με τήν 'Ανθοστόλιον Χιον, 'Ανθος της Αίγυπτου και Ζυζάνιον Καίρον—ή Πατριωτίσση Πυροδόσποινα με τόν Ριγολέττον, Ψίθυρον της Αύρας και Ζακωνθινό Μπουγαρίν.

Η Διάπλασις ασπάζεται τούς φίλους της : Καρκαμάτα (πάντοτε ή Κάκια μου λέγει τά χαριετισμάτα σου από τό Σχολείον ναι, ή περί ής έρωτάρς έχει ψευδώνυμον) Πνευστόλοστο Νησί (έπί τειράδια σου έστειλα φαίνεται όμως ότι εις τό ταχυδρομείον σας ύπαρχουν όπαδοί της κοινοκτημοσύνης... σ' ευχαριστώ για τά γλυκά λογάκια) Α. Χ. (όρατον τό ποιηματάκι σου λυπούμαι πολύ πού δεν ειμπορώ να σου άπαντώ χωρίς ψευδώνυμον) 'Ελληνόπουλα 'Αλεξανδρέα (όρατα έορτάσατε τήν 25 Μαρτίου τά παιδικά Πνεύματα γραφονται επί άπλου χρότου) Φατριμ-Χαρονι (έστειλα) Νικ. Η. Σ. (ευχαριστώ πολύ δ' όσα γράφεις άλλος ό προσωρισμός των περιοδικών αυτών πού λέγεις, και άλλός ό ίδιός μας) εκείνα ειμπορεί και να βλέπουν τήν νεολαίαν, ενώ ή Διάπλασις τήν ώφελεί αυτή εινε ή μεγάλη διαφορά, και όχι ή συνδρομή και αι σεΐδες) 'Αρχαίαν 'Ελλάδα (ούτε ό ένας ούτε ό άλλος ανταλλάσσουν πλέον) 'Υπερ 'Ελευθερίας (L. F. H.) τό ψευδώνυμον αυτό πού ενεκρίθη εις τό θον φύλλον πώς δεν τό ειδες;) Χρυσήν Καρδίαν (έστειλα) εϋχομαι εις τόν Γεώργιον παρασττικά και εις σέ λαμπράς εξετάσεις) Φιάμπουρο της 'Ελευθερίας (προσπάθησε λοιπόν, σέ περιμένω) 'Ελληνικό Φιλίτιμο (και του χρόνου!) 'Ονειρον της Κύπρου (έστειλα) Πατριωτίσση Πυροδόσποινα (δεν εινε τίποτε σπουδαίον μου έγραφε διά κάποιαν έκλογικήν διαδήλωσιν, μετά τάποτελέσματα του Δημοψηφισματος) Μυροβόλον Χαραγην (όραίον) έχεις, βλέπω, και τυπωμένα επισκεπήρια με τό ψευδώνυμόν σου) 'Ασπασίαν Β. (καλόν θα ήτο, αλλά δυστυχώς έλαβα τό γράμμα σου άργά διά να γράψω έπρεπε να τό ξέρω πολύ ενωρίτερα) Ριζοσπάστην (εις τό προσεχές φύλλον θα προκηρυχθή Διαγωνισμός 'Ασκήσεων ώστε ετοιμάτου) Ναυαρχον της Σαλαμίνας (ό κ. Πατρ. δεν έστειλε άκόμη να έγγραφή) 'Ιδανικότητα, κτλ. κτλ. **Είς όσας** επιστολάς έλαβα μετά τήν 15 'Απριλίου, θάπαντήσω εις τό προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
(Ο χάρτης των λύσεων, επί του οποίου δέον να γράψωσι τας λύσεις των οι διαγωνιζόμενοι κωλύεται εν τφ Γραφείω μας εις φανέλλους, εν έκαστος περιέχει 20 φύλλα και τιμάται φρ. 1.)
Αί λύσεις δεκταί : έξ 'Αθηνών και Πειραιώς μέχρι της 29 'Απριλίου εν τών 'Επαρχιών μέχρι της 9 Μαΐου εν τού 'Εξωτερικού μέχρι της 23 Μαΐου.
196. Δεξιγράφος.
Μι' άντωνυμία... φαλακρή, έπόθησε μαλλιά Και μιιά περούκ' άγόρασε και στη στιγμή τή βράζει.
Και όλοι άναστατώθηκαν, ό κόσμος κάνει [χάζι,] Και δός του ξενοχτίσματα, κουβέντες και... [γυαλιά.]
'Εστάλη υπό του Ριγολέττου
197. Συλλαβικόν 'Κυβόλεξον.
1.—Κράτος της 'Αφρικής.
2.—Βιοτεχνία.
3.—'Αρχαίος βασιλεύς.
'Εστάλη υπό του 'Αριστοκράτου
198. Διπλή 'Μεσοστιχίς.
'Εκ των μεσαιών γραμμάτων των ζητούμενων λέξεων, τά μεν πρώτα κατά σειράν άποτελούν νήσον του Αιγαίου, τά δε δεύτερα θεάν :
1, Πνεύμα. 2, Ποτόν πνευματώδες. 3, Κριτής του 'Αδου. 4, 'Αρχαία πόλις. 5, Πρόσωπον της 'Αγίας Γραφής.
'Εστάλη υπό του Ζουρλομανδύα
199. Φωνηεντόλιπον.
κς-φλς-κς-σμβλς
'Εστάλη υπό της Ροδοδάφνης
200. Γρίφος.
M
1907, 1908
αίνους
'Εστάλη υπό του Γενναίου Ποντικού
ΛΥΣΕΙΣ
των Πνευματικών 'Ασκήσεων του φύλλου 10
83. Νωερίν (Νώε, μήν).—84. Λαιμός-Λάμιος.—85. Ξύλον.
87. ΓΕΟΚΡΑΤΗΣ
86. Α Σ Τ Α Σ Ι Α (στατήρ, δάσις, Κράτος, ροιά, άρτος, Σ Ι Μ Ω Ρ Ι Α Τάκτος, 'Ηρα.)—88. Α Ω Ι Κ 92. Τη ανταλλαγή διά της λέξεως ΚΙΣ : μισός, Κισαβός, μίσσα, Ι Ι Τ Χ κάμιστος, Χαλκίς.— Α Ν Α Κ Ω Χ Η
93. ΑΙΣΩΠΟΣ-ΑΖΑΡΙΑΣ ('Αρης, 'ΙΖήμα, Στάβλος, 'ΑκυΡήν, Παλαίστινη, Οτιόμαος, ΣάαροΣ.)—94. 'Ηθε κι' άλλος άπ' τήν Κω—και γυρεύει μερικτί.—95. 'Ησυχος συνείδησις μέγα εντόχημα (Είς ι γος - συν ι δις εις μέγα εϋ - τόχη μά.)
ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ
Α νταλλάσσω ταχυρ. δελετήρια πανταχόθεν. Διεύθυνσις : Πτεροδένον 'Ελλάδα, 'Εφημερίς α' 'Ηλιος, Ξύρον. (H, 208)
Ε όσις Πάτανα! 'Η ήγεμονία μας εδω δεν παράγει 'Εβραίους!.. Τό νησί σας μεταδίδει φόραν!...—'Ιδανικότης. (H, 208)
Σ υνεστήθη σύλλογος εν 'Ιεροσολύμοις α' Α για Σιών. Ζητούναι αντιπρόσωποι πανταχόθεν. 'Απάντησις διά Μικράς 'Αγγελίας. (H, 209)

Εϋχομαι Δουλίση, Πυγολαμπίδι, Καλλι-κωνιζαρούς και ευγενεστάτω 'Αφροκρίτω καλόν Πίσχα. Παρακαλείται Πυγολαμπίς 'Ινα δηλώση, εάν εδρασετήται, τό νέν της ψευδώνυμον.—Μαγεμένο 'Αχρογιάλι.
Κ ήρξέ του Δικαίου! Θανάσιο pátinages! 'Ε! Τές χαριτωμένες τουμπες διεδέθη άποτομον σίσιμον πανταλονιού! Τρίγωνον ίσοσκελές! Καρτίσωμα!! 'Οποια ύποδοχη... Φιλ μπέτ; Καί σϋ, Αγγλη εν Ζόφω, ούδέν άποτελεσμα. Δευκοφόρος άπειδρα! Περιμένε επιστροφην Johnson!—Τάιρος, Σηητημένο 'Ελληνοπούλο. (H, 210)
Κ λήρωσις πρώτου λαχείου «'Οραίας Χίου» 'Εκέρδισαν οι άριθμοί 61-33-91-18-9.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ
'Ο Διευθυντής της 'Εμπορικης Σχολής Πειραιώς κ. Κ. Παναγιωτόπουλος, τή συνεργασία πολλών άλλων ειδικών, εκδίδει περιοδικόν μηνιαίον, πρωτοφανές διά τήν 'Ελλάδα, υπό τόν άνωτέρω τίτλον. Συνδρομή ετησια δραχμάς 5.—Οι θελοντες να έγγραφωσι συνδρομηταί άς δηλώσωσιν εις τόν εκδότην δι' επιστολικού δελετήριου. (H, 213)
Η περιφανής νίκη ήν τρίτον ήδη ήραμεθα εν τφ Δημοψηφισματι, ειδικάίως πληρέστατα τας πρό αυτου ήμετέρας διακηρύξεις. 'Ινα δε μή τις, εκ των αποτελεσμάτων, υπολάβη ότι αύται δεν επληρώθησαν μέχρι κεραίας, δηλοϋμεν ότι τούτο εινε φαινομενικόν μόνον, προσέθον εκ της στάσεως του 'Εθνικού 'Ιδεώδους, προσχωρήσαντος τήν τελευταίαν στιγμήν μετά όδηόηκοντα ψηφοφόρων φίλων του τως αντιπάλους, και της μετ' αυτών συμπαρέσεως του Ζήτω ή 'Ελλάς, εκθέσαντος έαυτου κόμμα εις... πλειοδοτικήν δημοκρασίαν και κατακυρώσαντος αυτό, εις όρος των συμμάχων του, τφ 'Ορειοπόλω της Δόξης, μόνω κατεϊθόντι μέχρι τούτης εξευτελιστικής δημοκρασίας, λόγω της άδυναμίας του. Τήν άδιαφιλονίκητον αλήθειαν τόν άνωτέρω μαρτυρούσιν ή μεγάλη διαφορά των ψήφων 'Ορειοπόλου της Δόξης και Ζήτω ή 'Ελλάς, από των λοιπών υποψηφίων συμμάχων των, και ή άποτυχία του 'Εθνικού 'Ιδεώδους, καταψηφισθέντος ως εικός, ύφ' ήμων, έτι δε και ή πρόκλησις τήν τελευταίαν στιγμήν, του της Φράκκης τ' 'Αγροβιολούδο εις αντικατάστασιν του 'Εθνικού 'Ιδεώδους. Λαμβανόμενου ύπ' όψει μεθ' όλον τόν τοιοϋτον καθ' ήμων συνασπισμόν εγερθών και φίλων, του θυμαρβεντικού δι' ήμας αποτελέσματος, άς κρίνη ήδη πώς τις εκ του ασφαλούς περι της δυνάμειος και της προς τούς συμμάχους ελληνοφιλίας των άρχηγών του «Πανελληνίου (!) 'Υπερπατριδικού Συνδασμοϋ και του γνωστούς όχθους (!!) «Πειραικού 'Ιαπωνικού (!!) κόμματος»—'Υμείζαρχούμενοι να χαριετισώμεν ένθουσιωδώς τήν κατ' ούσαν καθολικήν ήμών νίκην, να συγχαρώμεν ήγκαρδίως επί ταύτη τούς επιτυχόντας επτά ήμετέρους φίλους και να ευχαριστήσωμεν θερμάτα πάντα τούς ύποστηρίξαντας ήμέτερον συνδασμόν, εϋχόμεθα τοίς αντιπάλους... τήν εξ ύφους παρανομίαν επί τή τραγική άποτυχία των όνειρων των, τφ δε 'Ορειοπόλω, ιδιαίτέρως, μείζονα επιτυχίαν εν μέλλοντι Δημοψηφισματι. Ζήσε, μαύρε μου...
ΛΑΤΡΗΣ ΤΟΥ ΑΠΕΙΡΟΥ
ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΒΑΒΥΘΕΡΙΑΣ και Σια

Κ ατασχευτικημένος από καταπληκτική άποτυχίαν Δημοψηφισματος ευχαριστώ όλους ψηφισαντάς με. 'Ιδιαίτέρως Διοπροφόρον και 'Ηχώ της Καρδίας.—Διπλωμάτης. (H, 215)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ
Συνιστάμενον υπό του 'Υπουργείου της Παιδείας ως τό κατ' έξοχην παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, αληθείς παρασχόν εις τήν χάραν ήμων ήθησείας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ανάγνωσμα άξιόστον και χρησιμώτατον εις τούς παίδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ 'Εσωτερικού : Ετησια... δρ. 8,— Εξαμηνος... 4,50 Τριμηνος... 2,50 Αί συνδρομαί άρχονται τήν 1ην έκάστου μηνός.	'Εξωτερικού : Ετησια φρ. χρ. 10,— Εξαμηνος... 5,50 Τριμηνος... 3,—	ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ 'Εσωτερικού λεπ. 20. 'Εξωτερικού φρ. χρ. 0,20 Φύλλα προηγούμενων έτών, Α' και Β' περιόδου τιμώνται έκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25). ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 'Οδός Εδριπίδου άρ. 38, παρα τό Βαζάκειον. Ετος 30ον.—'Αριθ. 22
--	--	---	---

ΔΙΑ ΝΑ ΓΙΝΗ ΑΝΘΡΩΠΟΣ
(ΡΩΣΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ, ΥΠΟ Β. ΝΙΕΜΕΡΟΒΙΤΣ-ΒΑΝΤΣΕΝΚΟ)
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ'. (Συνέχεια)
— Δέν θα βλέπης πιά τά φάρια να μεγαλώνουν! ειπεν ό Βάσκας με πνιγμένην φωνήν.
Και έξαφνα ανέλυθη εις δάκρυα.
'Ο Σάσας έννοούσεν ότι ό Βάσκας δεν έκλαιε διά τά φάρια, αλλά δεν ειπε τίποτε. Και αύτός ό ίδιος ήσθάνετο δάκρυα εις τά μάτια του. 'Ολίγον άκόμη και θα έξεσπούσε.

— 'Πέ τους πώς δεν ξέρεις.
— Να πώ ψέμματα δηλαδή; Τα βιβλία γράφουν πώς ποτέ ό άνθρωπος δεν πρέπει να λέγη ψέμματα.
— Μα δεν μπορείς να με προδώσης.
— 'Αλήθεια... να πώ ψέμμα δεν κάνει, να σε προδώσω δεν κάνει... Τί κάνει λοιπόν;
Και ό Βάσκας έξάρωσε τό μέτωπόν του...

'Ητο φανερόν, ότι δεν ήξευρε πώς να λύση αυτό τό δύσκολον πρόβλημα.
— 'Α, τό βρήκα! Θα τούς πώ πώς ξέρω πού πές, αλλά δεν κάνει να τό πώ.
— Θα έπιμείνουν.
— Τότε θα κρυφθώ στό δάσος. Ψέμμα όμως δεν θα πώ ποτέ!
— 'Οπως θέλεις.
— 'Επειτα, πώς μπορεί να πιστέψη ό Πάρφιν πώς δεν μου ειπες τό σχέδιά σου; Καλλίτερα να κρυφθώ!
— Σ' άφίνω όλα μου τά βιβλία. Και τό σοάί μου, και τή ζάχαρη, και όλα.
— Μ' άρσει τό σοάί.
— Τόσφ τό καλλίτερο!
— 'Αμή ό Κολοδός τί θα γίνη;
— 'Α, ό Κολοδός μου χρειάζεται και τόν παίρνω μαζί μου!
— 'Εχεις δική... Γειά σου, Κολοβέ! 'Αντίο!

— 'Ο Κολοδός ώρμησεν, έξαλε τά πόδια του εις τόν ώμον του μικρού και του έγλειψε τό πρόσωπον.
'Ο Σάσας, εις όμοίαν περιστασιν, θα του έδιδε μιάν κλωστήν. 'Ο Βάσκας ήρκεσθη να σκουπισθ...
— Θέλεις, Σάσα, να σου χαρίσω τό πουλί μου;
— Δεν εινε εύκολο να τό πάρω μαζί μου.
— 'Εχεις δική.
Και τό κεφαλάκι του Βάσκα άρχισε να σέπτεται και πάλιν, διά να έβρη τί καλόν ήμπο-

«'Ενα πελώριον δασύμαλλον κεφάλι...» (Σελ. 170, στ. γ')